

Verslag

**van de vergadering van
provinciale staten van Drenthe**

gehouden op 12 december 2001

INHOUD

Opening	2
Mededelingen	2
Onderzoek geloofsbrief en toelating van de heer A. Boer te Emmen	2
Ingekomen stukken	2
Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten	2
Mondelinge vragen	2
- <i>Motie A (verworpen)</i>	5
- <i>Amendement R van 6 en 7 november 2001 (ingetrokken)</i>	10
Nota sport 2002-2004	11
Doorstart Centrum Beeldende Kunst Drenthe	14
Nota bestuursfuncties	18
- <i>Motie B (overgenomen)</i>	19
Toedeling beheer Overijsselsche Vecht	31
Actieprogramma jeugdzorg 2002	32
Intrekking Verordening regelende de samenstelling, de bevoegdheid en de werkwijze van de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid	32
Verhoging subsidie 2002 Regionaal Patiënten-/ Consumentenplatform Drenthe ten behoeve van activiteiten uitkeringsge- rechtigden	32
Jeugdparticipatie	32
Subsidieverordening onderhoud landschaps- elementen (ROL Drenthe 2002)	32
Proceskosten Fonds flexibel beleid	33
5 ^e wijziging provinciale begroting 2001	33
Verordening Plattelandsontwikkelingsplan Samenwerkingsverband Noord-Nederland (PLOP)	33
Technische aanpassingen subsidierege- lingen Samenwerkingsverband Noord-Nederland per 1 januari 2002	33
- <i>Motie C (verworpen)</i>	34
Afscheid de heer J.R. Dijkstra	37
Sluiting	39

PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE

Verslag van de vergadering van provinciale staten van Drenthe, gehouden op 12 december 2001 in het provinciehuis te Assen.

Tegenwoordig zijn:

A.L. ter Beek, Commissaris van de Koningin,
voorzitter

de leden (49 in getal):

A.J. Gaasbeek (OSD)
H. Weggemans (PvdA)
J.H. Schaap (PvdA)
A. Wendt (ChristenUnie)
A. Haak (PvdA)
R.W. Klein Nulent (PvdA)
mevrouw H. Kempe-Foekens (ChristenUnie)
mevrouw W.H.H. Ceelen (PvdA)
mevrouw E.H. Mellink (PvdA)
J. Prinsen (PvdA)
mevrouw A. Edelenbosch (PvdA)
K. Jonker (CDA)
H.R. Hornstra (PvdA)
H. Zomer (PvdA)
mevrouw H.G. Stoel-Snater (PvdA)
J.R. Dijkstra (PvdA)
mevrouw K. Westerkamp-Exoo (CDA)
A.G.H. Peters (CDA)
A. Faber (CDA)
G.A.W. Fonk (VVD)
mevrouw M.Ch.A. Smilde (CDA)
mevrouw G. de Vries-Leggedoor (CDA)
H. Baas (ChristenUnie)
K.H. Smidt (VVD)
J.J. van Heukelum (VVD)
Joh. Dijks (VVD)
mevrouw J. Schipper (VVD)
H. Holman (CDA)
J.J. Mastwijk (CDA)
W. Nijenbrinks (VVD)
mevrouw G.M. Rimmelts-Mulder (VVD)
Ch.C. de Haas (OPD)
mevrouw M. Looman-Struijs (PvdA)
F. Benning (VVD)
mevrouw I.J. Huisman-Holmersma (PvdA)
L. Bomhof (VVD)
mevrouw N. Nieuwenhuizen (OPD)
W.H. Kuiper (GroenLinks)
R.C.M. van Glansbeek (CDA)

K.N. Blanksma (GroenLinks)
mevrouw M.W. Brink-Massier (PvdA)
J.P. Sluiter (D66)
mevrouw W.F.C. Dirks (GroenLinks)
F. Ietswaart (D66)
J.W.M. Engels (D66)
J. Langenkamp (GroenLinks)
F.A.J. Harleman (GroenLinks)
S.B. Swierstra (VVD)
mevrouw A. De Widt-Nieuwenhuizen (VVD)

J.Th. Imholz, plaatsvervangend griffier der staten
van Drenthe

Met kennisgeving afwezig:

S.A. van der Schoot (Ouderenpartij)
A. Tuparia (PvdA)

A. Opening

De VOORZITTER: Ik open de vergadering van provinciale staten (PS) (09.32 uur).

B. Mededelingen

De VOORZITTER: Ik deel de staten mee dat bericht van verhindering tot het bijwonen van de vergadering is binnengekomen van de heren Tuparia en Van der Schoot en dat mevrouw De Widt heeft laten weten de vergadering eerst later te kunnen komen bijwonen. Ik geef het woord aan de heer Engels.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb bij het Bureau Statenwerk al mondeling het verzoek ingediend en ik herhaal dat verzoek hier in deze vergadering, een motie te mogen indienen die vreemd is aan de orde van de dag.

De VOORZITTER: Gelet op artikel 20 van het Reglement van orde moet ik de staten nu een voorstel doen voor de behandeling van deze motie. Ik stel de staten voor dat te doen aan het eind van de vergadering.

Daartoe wordt besloten.

C. Onderzoek geloofsbrief en toelating van de heer A. Boer te Emmen als lid van provinciale staten van Drenthe (ter voorziening in de opengevallen plaats ontstaan door het ontslag van de heer J.R. Dijkstra)

De VOORZITTER: De heer Boer heeft meegedeeld de benoeming tot lid van PS aan te nemen. In de commissie van onderzoek van de geloofsbrief benoem ik de heren Van Heukelum, Harleman en Ietswaart en ik verzoek de heer Van Heukelum namens de commissie als rapporteur op te treden. Ik schors de vergadering gedurende het onderzoek.

(Schorsing van 09.34 uur tot 09.37 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan de heer Van Heukelum.

De heer VAN HEUKELUM: Mijnheer de voorzitter. De commissie heeft de geloofsbrief en de daarbij

overgelegde stukken onderzocht en in orde bevonden. De commissie adviseert de staten dan ook de heer Boer toe te laten als lid van de staten van Drenthe.

De VOORZITTER: Ik stel voor overeenkomstig dit advies te besluiten.

Aldus wordt besloten.

De VOORZITTER: Namens de staten zeg ik de leden van de commissie dank voor hun noeste en vertrouwenwekkende arbeid.

D. Ingekomen stukken

1. Afschrift van de brief van 21 november 2001 van de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging, afdeling Drenthe, aan het college van gedeputeerde staten inzake faunabeleid

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor dit stuk voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

E. Brieven gedeputeerde staten/voorzitter provinciale staten

1. Brief van gedeputeerde staten van 19 november 2001, kenmerk 38/8.1/2001008532, inzake afloop civiele procedure de Drentse stuw
2. Brief van gedeputeerde staten van 22 november 2001, houdende beantwoording van de door het statenlid K. Blanksma gestelde vraag inzake kantoormeubilair

De VOORZITTER: Ik stel de staten voor de stukken E.1. en E.2. voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

F. Mondelinge vragen

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Blanksma.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil beginnen met in het kort aan te geven waarom

mijn fractie voor deze procedure heeft gekozen. Het onderwerp waarom het gaat verdient het zo snel mogelijk afgehandeld te worden en als wij hierover schriftelijke vragen stellen is het al gauw de volgende commissievergadering waarin een verdere afhandeling plaatsvindt. Het is daarom dat wij ervoor gekozen hebben nu mondelinge vragen te stellen over een brief die net voor kennisgeving is aangenomen.

Mijnheer de voorzitter. In onze schriftelijke vragen hebben wij naar aanleiding van krantenartikelen opheldering gevraagd over een kwestie ten aanzien waarvan naar onze mening de politiek in het algemeen en het college in het bijzonder zich zoveel mogelijk buiten de publiciteit moet houden. Ik zal de conclusies die wij uit de gang van zaken hebben getrokken heel in het kort aangeven en er daarna een tweetal vragen over stellen.

Onze conclusie uit het antwoord op de vragen en het inzien van een aantal stukken die op de procedure betrekking hebben is dat de gedeputeerde Brink zich in de hele procedure en in de discussie over de besluitvorming met betrekking tot de aanschaf van kantoormeubilair zeer terughoudend heeft opgesteld. Wij hebben ook onderzoek gedaan naar de offertes, waarbij wij vooral hebben gelet op de datering, en ons is niets gebleken van handel met voorkennis of iets dergelijks. Kortom, op zich is de procedure zorgvuldig geweest. Wat ons betreft is de integriteit van de gedeputeerde dan ook niet in discussie. Desalniettemin is ons punt dat dergelijke situaties een veel grotere behoedzaamheid van het college vereisen omdat dergelijke zaken leiden tot een beeldvorming die zou moeten worden voorkomen. Kortom, voorkomen moet worden dat dergelijke zaken op deze manier op straat komen te liggen.

De Provinciewet is hierover niet geheel duidelijk. In artikel 15.1 staat dat een lid van PS niet rechtstreeks of middellijk een overeenkomst kan aangaan betreffende het doen van leveranties aan de provincie. Het is de vraag of dit artikel in dit geval van toepassing is. Maar zoals de provincie de gemeenten op dergelijke punten toetst, zo kan de minister de provincies toetsen. Als er discussie is over een zaak, zou die aan de minister kunnen worden voorgelegd. Een dergelijke toetsing zou naar onze mening een optie zijn geweest, maar die kan natuurlijk nog steeds plaatsvinden. Onze eerste vraag is dan ook of het college zo'n toetsing in het kader van de beeldvorming zinvol acht

en bereid is zo'n toetsing alsnog te laten plaatsvinden.

De belangrijkste vaststelling die het college in antwoord op onze schriftelijke vragen doet, is dat achteraf gezien de procedure niet een gelukkige is geweest. Het ligt naar mijn mening daarom voor de hand dat er nadere afspraken komen over de procedure en dat een nadere aanscherping van de gedragscode gaat plaatsvinden. Onze tweede vraag is dan ook of het college daartoe bereid is. In afwachting van het antwoord, houd ik de door ons voorbereide motie nog even achter de hand.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Brinks, ik bedoel natuurlijk de heer Dijks. Ik ben niet in vorm vandaag.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Ik was al wel gewend aan "Brinks en Dijk" maar deze kende ik nog niet. Maar de samenwerking is uitstekend. Mijnheer de voorzitter. De heer Blanksma begint zijn verhaal met de mededeling dat deze zaak zo snel mogelijk afgehandeld moet worden. Dat was ook de intentie van het college en daarom heeft het college al op 22 november gereageerd op de vragen die op 17 november door GroenLinks waren gesteld. Wij zijn namelijk van mening dat de buitenwacht absoluut geen verkeerd beeld van ons moet krijgen.

De suggestie is gewekt dat er betrokkenheid is bij een aantal bedrijven. Het college heeft in zijn uitvoerige schriftelijke informatie van 22 november geprobeerd dit allemaal recht te zetten, ook om de zaak buiten de publiciteit te houden.

Mijnheer de voorzitter. De procedure is uitermate zorgvuldig geweest. Achteraf is natuurlijk gemakkelijk te zeggen dat wij het allemaal anders hadden moeten doen, maar dat laat onverlet dat de procedure zorgvuldig was. Het doet het college goed dat de heer Blanksma onomwonden aangeeft dat de integriteit niet in het geding is. Dat waardeer ik zeer en ik hoop dat na vandaag de discussie stopt en dat de burger weer het beeld heeft dat de provincie zich op een manier die alle toetsen der kritiek kan doorstaan haar werk doet. Het college ziet er geen enkel nut in de minister de gang van zaken te laten toetsen. Het college heeft nu voldoende uitgelegd hoe het allemaal is gegaan en de heer Blanksma geeft zelf al aan dat artikel 15.1. op verschillende wijzen uitgelegd kan worden. Maar om allerlei beeldvorming te voor-

komen, zullen wij een volgende keer anders handelen, al was de gevolgde procedure volstrekt helder, waardoor aanscherping daarvan ook niet nodig is.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog even...

De VOORZITTER: De procedure is dat de heer Blanksma nu eerst de gelegenheid krijgt om een eventuele aanvullende vraag te stellen en dat daarna de andere leden het woord kunnen krijgen.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik kan een heel eind meegaan in het antwoord van de gedeputeerde, maar wij zijn het absoluut niet eens met de analyse van de gedeputeerde "dat het achteraf makkelijk praten is". Naar onze mening was het allemaal ook vooraf heel goed te beoordelen. De gedeputeerde zegt ook dat de procedure goed was, maar die procedure maakte het wel mogelijk dat het gegaan is, zoals het is gegaan. Wij willen de absolute garantie dat het niet weer op een dergelijke manier gebeurt.

De heer DIJKS: Mijnheer de voorzitter. Hoe graag wij het ook willen, garanties zijn in dit leven niet te geven. Wat wij wel kunnen zeggen is dat wij alert zullen zijn op de procedure. De zaak is in het nieuws gekomen zoals het is gegaan; de heer Blanksma heeft daar zelf voldoende kijk op en dat hoef ik hem niet uit te leggen. Het college heeft getracht alle vragen hieromtrent snel en adequaat te beantwoorden. Ik hoop dat het de staten nu volstrekt duidelijk is dat het college de al zeer zorgvuldige procedure met nog meer aandacht zal bekijken. De procedure behoeft daarvoor niet te worden aangepast, want die staat helder op papier.

De heer BLANKSMA: Maar...

De VOORZITTER: Nee, nee, nee, dit is een vragenhalfuurtje. De heer Blanksma heeft zijn aanvullende vraag kunnen stellen en het is nu de beurt aan de heer Engels.

Deze gang van zaken hebben de staten met elkaar in Zeegse afgesproken en ik houd ze daaraan.

De heer ENGELS: Ik zegt toch niets, voorzitter. Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog een aanvullende vraag aan de heer Dijks.

Is tot een zo snelle beantwoording van de vragen van GroenLinks voor of na de uitzending van TV Drenthe op diezelfde dag besloten?

De heer DIJKS: Vóór de uitzending van TV Drenthe.

De VOORZITTER: Zijn er nog andere leden die een vraag willen stellen?

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Mijn vraag is of GroenLinks de aangekondigde motie nog indient.

De VOORZITTER: Nu de heer Schaap de woordvoerder van GroenLinks een vraag stelt, moet ik de heer Blanksma wel weer het woord geven.

De heer BLANKSMA: Ik wil die motie graag alsnog indienen, temeer daar ik het antwoord van het college niet bevredigend vond. Mijn verzoek is dan ook om deze motie, aansluitend aan die van de heer Engels, in behandeling te nemen.

De VOORZITTER: Ik moet nu toch echt wat zeggen. De staten hebben indertijd in Zeegse besloten een vragenhalfuurtje in te stellen. Dat vragenhalfuurtje is een instrument van de Drentse volksvertegenwoordiging om inlichtingen in te winnen bij het college. Voor het naar voren brengen van hun opvattingen hebben de staten een ander instrument, namelijk de interpellatie en het volgens artikel 20 van het Reglement indienen van een motie of voorstel over een punt dat niet op de agenda staat, waarna de voorzitter een voorstel doet over behandeling van zo'n voorstel/motie. Als nu het vragenhalfuurtje wordt gebruikt voor het indienen van moties dan vermag ik niet meer in te zien wat het verschil is met een interpellatie. Ik heb het al eerder gezegd: ons Reglement van orde is niet voldoende helder en duidelijk. Ik weet dat er inmiddels van ambtelijke zijde enige voorzetten zijn gemaakt voor verandering van het reglement en ik weet ook dat daar nu in de werkgroep over gesproken wordt. Maar déze gang van zaken bevestigt mij opnieuw in mijn overtuiging

dat de procedures in dit huis, in deze vergadering, dwars door elkaar lopen.

Het gaat mij nu niet om de inhoud, want de staten hebben altijd het recht hun opvattingen kenbaar te maken en het gaat mij ook niet om de materiële kant van de zaak, het gaat mij louter om de procedure.

Dat wil ik toch nog even gezegd hebben.

Dan is nu weer het woord aan de heer Blanksma.

De heer BLANKSMA: Ik kan alleen maar zeggen dat ik het met deze woorden helemaal eens ben.

Het is niet altijd even duidelijk.

Mijnheer de voorzitter. Ik dien dan nu de motie in.

Motie A

Provinciale staten, bijeen op 12 december 2001;

overwegende:

- *dat leden van provinciale staten en gedeputeerde staten (GS) zich bewust dienen te zijn van hun voorbeeldfunctie wat betreft integer handelen;*
- *dat derhalve voorkomen moet worden dat zelfs maar de indruk gewekt wordt van de verstrengeling van privé-belangen en publieke belangen;*

spreken daarom hun afkeuring uit over de handelwijze van het college van GS inzake de aanschaf van kantoormeubilair bij de Firma Brink;

dragen het college van GS op afdoende maatregelen te nemen om herhaling te voorkomen via een aangescherpte gedragscode en deze ter goedkeuring voor te leggen aan provinciale staten

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Overeenkomstig artikel 20 van het Reglement van orde moet ik de staten een voorstel doen voor behandeling van deze motie. Ik stel de staten voor deze motie terstond in behandeling te nemen en tot stemming over te gaan.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA heeft weinig waardering voor de handelwijze van de fractie van GroenLinks in de afgelopen weken. De wijze waarop deze fractie in de voorbije periode het college van GS en de staten gekapitteld heeft, is niet geloofwaardig en

getuigt van weinig respect en verantwoordelijkheidsgevoel. Moest eerst fractielid Langenkamp op hoge toon kond geven van zijn verontwaardiging jegens tal van vermoede misstanden op het provinciehuis, daarna volgde een ingezonden brief van de voorzitter van diezelfde fractie, een ingezonden brief die vol zat met suggesties, verdachtmakingen en dramatiek. De GroenLinks-fractie creëert hiermee een sfeer rond het provinciaal bestuur van bedenkelijke en dubieuze praktijken en onzorgvuldigheid.

Mijnheer de voorzitter. Ik hoef de brief niet te analyseren, eenieder heeft hem gelezen. Maar mocht iemand behoefte hebben aan een bloemlezing van mij, dan kan ik die houden.

Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA vindt deze gang van zaken schadelijk voor het aanzien van het provinciaal bestuur, waarvan de fractie van GroenLinks overigens zelf ook deel van uitmaakt, en ik neem aan dat dit na vandaag ook nog het geval is.

Het is naar ons oordeel stemmingmakerij, waarbij het erop lijkt dat ook de bedoelingen een kwaadaardig luchtje hebben.

De PvdA-fractie is voorstander van dualisme en van het door niet-collegefracties voeren van een scherpe, stevige politieke oppositie. De oppositie mag het college en de coalitiefracties het vuur na aan de schenen leggen, dat bevordert scherpte en goede besluitvorming en laat tevens zien waar partijen voor staan. Ook de PvdA-fractie heeft de afgelopen weken kenbaar gemaakt met bepaalde zaken niet gelukkig te zijn en daarover hadden wij vandaag best met de oppositie en het college in discussie willen gaan. Maar doordat GroenLinks de kwestie in deze sfeer heeft getrokken, is een goede en zakelijke discussie niet meer mogelijk. Een beetje politieke fractie had dat moeten weten. Het is daarom ook zo storend omdat het steeds weer de fractie van GroenLinks is die bij de algemene beschouwingen een hele act opvoert, maar zich - ik lees nu de eerste zinnen van de brief - ook zorgen zegt te maken over de relatie tussen kiezers en politiek. Het is juist om wat de fractie van GroenLinks nú doet waarom mensen afhaken: gezeur om niks en procedures. Daarmee zal GroenLinks zijn achterban niet vergroten, professor Pim wél.

Het is blijkbaar gemakkelijker een paar bedrijfsongevallen op een rij te zetten, te voorzien van stevige taal en op hoge toon naar voren te brengen dan oppositie te voeren op de inhoud van het

beleid en op thema's die ergens over gaan. Tot onze spijt is dat laatste deze statenperiode nog niet erg over het voetlicht gekomen. Soms lag de politieke bal midden op de stip en trapt GroenLinks na een forse aanloop de bal alsnog achteruit.

Als je wilt voetballen, moet je wel de spelregels kennen. GroenLinks doet nu aan spelverruwing. Het doet mij ook wel eens denken aan het spel van de A-tjes: ze hollen van links naar rechts over het veld, niet helemaal wetend wat of waar het doel is en daar waar de bal is, staan ze er met z'n allen omheen; dat noemen we kluitjesvoetbal. Zo lijkt het bij GroenLinks ook te werken. Als de fractie van GroenLinks dan een keer de bal weet te bemachtigen dan raakt het publiek compleet in verwarring, want wie van de fractie speelt de bal? Blanksma? O nee, Langenkamp. Nee, Blanksma weer en daarna Langenkamp, of Harleman misschien, of alle vijf fractieleden tegelijk.

Mijnheer de voorzitter. Dan de motie zelf. Ook daarin staan weer van die zelfbedachte spelregels. Een fractie die een dergelijke motie van afkeuring, waarin het college en de collegepartijen gekapitteld worden, indient, moet zelf de rug rechthouden en sterke knieën hebben. Alleen dan wordt het spel met open vizier gespeeld. Ooit roemde de heer Blanksma de grote ervaring van deze nieuwe GroenLinks-fractie, opgeteld zou het de beste zijn. Vandaag geeft die fractie daarvan geen blijk.

Mijnheer de voorzitter. De fractie van de PvdA betreurt ten zeerste wat is gebeurd en betreurt de schade die onnodig is aangericht aan het provinciaal bestuur en aan het provinciale apparaat. Wij stemmen tegen deze motie.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij in belangrijke mate aansluiten bij de woorden van de heer Schaap, maar namens de fractie van de VVD wil ik toch onze waardering - en dan waardering tussen aanhalingstekens - voor deze motie kenbaar maken.

Mijnheer de voorzitter. Ik zit nu ruim tien jaar in de staten en ik kan mij niet herinneren een fractie te hebben meegemaakt die zo bewust en systematisch probeert het provinciaal bestuur in een kwaad daglicht te stellen als de huidige fractie van GroenLinks. Kennelijk op sensatie belust en hier en daar verdachtmakingen niet schuwend, komt deze fractie nu met een motie van afkeuring over de handelwijze van het college inzake de aan-

schaf van kantoormeubilair. Deze motie past kennelijk in een reeks van pogingen om het provinciaal bestuur in diskrediet te brengen, want voorafgaand aan het indienen van deze motie is al met veel misplaatste ophef en een ingezonden brief - de heer Schaap refereerde er al aan - getracht de ontwikkelingen rond de Nota festivalbeleid, de discussie rond de Nota bestuursfuncties en de discussie over de verbetering van het dienstvervoer zo in te kleuren dat er sprake zou zijn van gebrek aan integriteit bij het provinciaal bestuur. De fractie van de VVD is op zijn zachtst gezegd ontstemd over de opstelling van de fractie van GroenLinks. De wijze waarop die fractie meent haar bijdrage te moeten leveren aan het functioneren van het provinciaal bestuur is bepaald niet constructief en draagt zeker niet bij aan het uitvoeren van de gezamenlijke opdracht die de staten van Drenthe van de burgers hebben gekregen, namelijk het voeren van een zo goed mogelijk beleid.

Natuurlijk betekent dit niet dat fracties het in alle opzichten met elkaar eens moeten zijn, daarvoor zijn we verschillende fracties met verschillende opvattingen. Echter, de wijze waarop de huidige GroenLinks-fractie meent invulling te moeten geven aan haar rol van oppositiepartij is ronduit destructief.

Met betrekking tot de motie voel ik mij zelfs persoonlijk - en ik denk dat enkele andere statenleden dat ook zo voelen - aangesproken, want de fractie van GroenLinks heeft in feite ook in mijn richting de waarschuwend vinger met de mededeling dat ik mij bewust dien te zijn van mijn voorbeeldfunctie voor wat betreft het integer handelen. Alsof ik niet integer ben! Wie denken de leden van de fractie van GroenLinks wel dat ze zijn!

Mijnheer de voorzitter. Het zal duidelijk zijn dat de fractie van de VVD tegen deze motie is.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Ik wil toch maar beginnen met een paar inhoudelijke opmerkingen over de kwestie van het meubilair. Voor mijn fractie is die kwestie inhoudelijk afgehandeld. Door veel fracties zijn over deze zaak kritische noten gekraakt, er is in antwoord op een vraag van GroenLinks een brief van GS gekomen waarin de procedure zorgvuldig is uitgelegd en het college heeft erkend dat het anders had gemoeien. Dat alles is wat onze fractie betreft voldoende en is er ook geen enkele aanleiding om de motie te steunen.

Mijnheer de voorzitter. Het zal wel geen verbazing wekken dat ook ik er behoefte aan heb om namens mijn fractie enige woorden te wijden aan de manier waarop het allemaal is gegaan.

Mijnheer de voorzitter. Ik moet dan zeggen dat mijn fractie met plaatsvervangende schaamte het opereren van GroenLinks in de laatste weken heeft gevolgd. Voor alle duidelijkheid: oppositie is goed en het kritisch volgen van het college hoort daarbij, maar dat moet dan wel op ordentelijke en fatsoenlijke wijze gebeuren. Voor de manier waarop GroenLinks via de pers meent zijn argumenten kracht bij te moeten zetten, kan mijn fractie geen enkele waardering opbrengen.

(Mevrouw De Widt verschijnt ter vergadering.)

Mijnheer de voorzitter. Ik sprak over plaatsvervangende schaamte, omdat GroenLinks de politiek, dus alle politieke partijen die in deze staten vertegenwoordigd zijn, via uitlatingen in de pers plaatst in de sfeer van louche praktijken, dubbele agenda's, roddel en achterklap. Het grootste verwijt van mijn fractie aan GroenLinks is dat het probeert de strijd via de pers uit te vechten. Het is stemmingmakerij, demagogie zelfs en het bewust opkloppen van een sfeertje.

De heer Schaap trok de parallel met het voetbalspel dat zo nu en dan nog wel leuk is. Die lijn doortrekkend is mijn mening dat wat hier gebeurt te vergelijken valt met het gedrag van een groep van voetbalsupporters die schreeuwend en treiterend langs het vak van de tegenpartij loopt.

Een aantal zaken in de al meer genoemde ingezonden brief klopt gewoon niet. Ze zijn tendentieuus, deels bezijden de waarheid, deels opgeklopt, deels demagogisch. Met andere woorden: als je dat allemaal weglaat, blijft er inhoudelijk maar bijster weinig over.

GroenLinks spreekt via de pers over de afnemende belangstelling voor en het vertrouwen in de politiek. Alsof die fractie denkt dat belangstelling en vertrouwen toenemen door de tendentieuze en demagogische manier van oppositie bedrijven van GroenLinks. Ik zie het al voor me: de publieke tribunes weer vol, een alternatief soort van ramp-toerisme. Als dát de manier is om de belangstelling weer te wekken dan maar liever geen belangstelling!

Mijnheer de voorzitter. De knieën van de coalitiepartijen zijn sterk genoeg, in ieder geval sterk genoeg om dit soort van oppositie van GroenLinks

aan te kunnen. Van dit soort van oppositie krijgt de coalitie absoluut geen knikkende knieën. Over de impact van dit soort van oppositie maken wij ons geen enkele zorg. Wij maken ons wél zorgen over de gevolgen die deze manier van oppositie bedrijven heeft voor de totale politiek in onze provincie. GroenLinks heeft de geloofwaardigheid daarvan een heel slechte dienst bewezen. En voor alle duidelijkheid nog maar een keer: mijn fractie heeft aan deze motie geen enkele behoefte.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. De afgelopen periode speelden een paar zaken, waaronder de meubilair-kwestie, die voor enige onrust zorgden, vooral in de media. In verband daarmee is twijfel opgeworpen over de kwaliteit en de integriteit van het college. Wij betreuren dat. Wij hebben ook moeite met de wijze waarop de fractie van GroenLinks een en ander aan de orde heeft gesteld. Terecht vraagt die fractie aandacht voor integriteit, maar zeer onterecht vinden wij het dat GroenLinks ambtelijke medewerkers en de pers gebruikt met als oogmerk het in twijfel trekken van de integriteit van het college. De hamvraag is: hoe zit het eigenlijk met de integriteit van GroenLinks? Dat is een vraag waar wij echt mee zitten en het zal dan ook wel geen verbazing wekken dat mijn fractie absoluut geen enkele behoefte heeft aan de motie.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik begin toch ook maar even met de inhoud, ondanks de manier waarop de discussie zich heeft ontwikkeld. Het moet duidelijk zijn dat mijn fractie buitengewoon ongelukkig is geweest met de hele gang van zaken rond de aanschaf van nieuw meubilair. Voor de beeldvorming van de provincie naar buiten toe was het allemaal slecht, dat staat buiten kijf. Naar onze mening hadden de verantwoordelijk portefeuillehouder, en misschien mevrouw Brink zelf ook wel, alerter moeten zijn. Dat is onze opvatting hierover en die opvatting hebben wij ook in de pers tot uitdrukking gebracht. Intussen is het college naar aanleiding van schriftelijke vragen met een duidelijke uitleg gekomen en, om even mijn katholieke achtergrond niet te verloochenen, met een duidelijk mea culpa. Zoiets hoeft in de politiek niet altijd voldoende te zijn - wij leven niet in een sorry-democratie - maar in dit geval was het niet een volkomen inadequate reactie.

Vandaag vindt een debat plaats en wat ons is opgevallen, is dat in de benadering van GroenLinks van het begin af aan uitdrukkelijk is vastgesteld dat integer is gehandeld. En dan komt mijn fractie in de problemen, want als dat is vastgesteld - en wij hebben geen reden aan die integriteit te twifelen, laat dat duidelijk zijn - dan is het ons niet duidelijk hoe een motie met een duidelijk afkeurende strekking, en dus ook met een politieke lading, bij die conclusie aansluit.

Het is op grond van die afweging dat ik moet meedelen dat mijn fractie een motie met deze strekking niet kan steunen.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Er zijn heel veel zware woorden gevallen over de fractie van GroenLinks, over ons functioneren en over de wijze waarop wij met de pers omgaan en dergelijke. Het is allemaal haast te veel om op elk ons door de andere partijen opgeplakt etiket te reageren. Ik zal daarom proberen een aantal hoofdzaken eruit te halen.

Om in termen van het voetbalspel te blijven: ik heb de indruk dat de andere fracties hebben gekozen voor de aanval als beste verdediging. Dat is wel jaren de strategie van het Nederlandse voetbal geweest, maar die strategie heeft niet geleid tot deelname aan het wereldkampioenschap.

De heer SCHAAP: Slaat deze kwalificatie ook op de heer Blanksma zelf?

De heer BLANKSMA: Uiteraard slaat alles wat je over een ander zegt, ook op jezelf.

Om maar met de conclusie te beginnen: onze motie zal het niet halen en daarom hoef ik daarop niet uitgebreid meer in te gaan.

Ik wil er wel op wijzen dat het eerste deel van het dictum van de motie aansluit bij wat het college zelf daarover al heeft gezegd. Het afkeuren van de gevolgde handelwijze lijkt mij enigszins in het verlengde te liggen van het mea culpa van het college. In het tweede deel van het dictum gaat het om het voeren van een procedure, waarbij het college niet weer in een dergelijke situatie terecht komt als waarvan nu sprake is geweest.

Als dan bij de behandeling van de motie alle pijlen gericht worden op de indiener ervan, dan doet mij dat denken aan wat in de klassieke oudheid met de boodschapper gebeurde die de koning moest melden dat de veldslag verloren was: hij werd onthoofd. Ik vind het buitengewoon betreurenswaardig dat wanneer een partij een motie indient, driekwart van de spreektijd wordt besteed aan het bespreken van de intenties van die partij. Ik wil alleen maar zeggen dat het onze intentie was zo zorgvuldig mogelijk te zijn. Wij hebben ons dan ook heel erg ingespannen om een intern onderzoek te doen, wij hebben onze conclusie uit dat onderzoek hier naar voren gebracht en om het allemaal helemaal helder te maken, hebben wij hierover een motie ingediend.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Juist op dit punt wil ik de woorden van de heer Engels herhalen: GroenLinks heeft de conclusie getrokken dat er niets verkeerd is gebeurd en dat er geen sprake is van welke twijfel ook maar over de integriteit van het college en toch dient GroenLinks een heel rare motie in. Ik snap daar niets van. Ik snap nog minder waarom de heer Blanksma zijn ingezonden brieven en de teksten die hij voor Radio Drenthe heeft uitgesproken, waarin de suggestie is gewekt dat het hier een grote janboel is, niet met een dik excuus terug neemt. Dát zou de heer Blanksma moeten doen. Dat zou hem ook sieren en hij zou dan tonen te beschikken over de knieën die hij zo graag wil hebben.

De heer BLANKSMA: Ik heb nog niemand in deze zaal op een ordentelijke manier alle beschuldigingen in onze richting horen onderbouwen. Wat wij nu doen is naar mijn mening nog steeds in volstrekte overeenstemming met wat wij hierover in de publiciteit hebben gezegd. Als dit niet zo is, laat de andere fracties daarmee dan voor de draad komen.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. De heer Blanksma wil toch niet staande houden werkelijk van mening te zijn dat met zijn bijdrage in de pers de provinciale politiek een goede dienst is bewezen? Hij heeft een aantal dingen gezegd waarvoor ik hem graag wil uitdagen die voor de rechtbank duidelijk te maken. Maar dat kan hij niet.

De heer BLANKSMA: Kom ermee, zou ik zeggen.

De heer MASTWIJK: De heer Blanksma heeft bijvoorbeeld gezegd dat alle ambtenaren laaiend zijn. Laat hem dat eens uitleggen. Ligt er misschien een brief van de Ondernemingsraad (OR)?

De heer Blanksma kan die uitlating niet hard maken.

De heer BLANKSMA: Dat staat er niet.

De heer MASTWIJK: Dat stond in de pers.

De heer BLANKSMA: Ik heb niet over "alle ambtenaren" gesproken maar over "ambtenaren".

De heer MASTWIJK: Ik raad de heer Blanksma aan zijn ingezonden brieven en reacties naar de pers, voordat die de deur uitgaan, nog eens goed te lezen.

De heer BLANKSMA: Is daarin dan sprake van "alle ambtenaren"?

De heer SCHAAP: Er is sprake van heel veel ambtenaren.

De heer BLANKSMA: Dat is ook zo.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. Laat ik verstandig zijn. Ik denk niet dat dit de plek is om een brief volledig te ontlede. Voor de coalitiefracties, waaronder die van het CDA, is duidelijk dat de heer Blanksma op de verkeerde weg is, wanneer hij via de pers op deze manier politiek bedrijft.

De heer BLANKSMA: Het is mij duidelijk hoe ik bij de andere fracties overkom en ik neem mij hun kritiek ter harte. De kritiek is te massaal om de twijfel alleen bij de andere partij te leggen. Laat ik er dan aan toevoegen dat onze intenties niet verkeerd zijn geweest, of dat wij gemakkelijke politiek hebben willen bedrijven. Wij hebben ons wel degelijk hierover geïnformeerd en ik sta nog steeds achter wat ik in de publiciteit heb gebracht - in de Drentse Courant is het letterlijk overgenomen en in het Nieuwsblad van het Noorden is een interpretatie hiervan gegeven - en ik ben ook niet bereid daar iets van terug te nemen.

De heer SCHAAP: De heer Blanksma moet dan in elk geval uitleggen waarom hij na drie dikke punten met verdachtmakingen als klap op de vuurpijl zegt: "Nu moeten zij toegeven dat het contract al getekend was. Een zeer dubieuze gang van zaken, uitsluitend betrekking hebbend op het eigen

comfort." Dat is stemmingmakerij en niets anders, want er staat verder inhoudelijk niets. Ik vind dat dit niet kan.

De heer BLANKSMA: Die woorden gaven precies weer wat ik ervan vond.

De heer SCHAAP: De heer Blanksma zal het misschien zo gevoeld hebben, maar het had niets met de feitelijkheid te maken. En daar gaat het nu over.

De heer BLANKSMA: Wat is dan niet waar van wat er staat?

De heer SCHAAP: Mijn bezwaar is dat het verdachtmakingen zijn. Het is niets anders dan stemmingmakerij, het opkloppen van iets en het creëren van het sfeertje als zou er hier maar wat aangeklooid worden. Dat dit niet het geval is, weet de heer Blanksma donders goed, want hij heeft het allemaal zelf onderzocht en hij heeft ook toegegeven dat er niets aan de hand was. Laat hij dat dan zeggen. Laat hij dan zeggen dat GroenLinks het allemaal wat verkeerd heeft ingeschat.

De heer NIJENBRINKS: Wat nu gebeurt is waar ik mij afkeuring over heb uitgesproken. Wij zijn ook in deze vergadering al weer bijna drie kwartier bezig over zaken die met de inhoud van de Drentse politiek feitelijk niets van doen hebben. Dat doen we de laatste maanden met regelmaat. De agenda en het nieuws in de krant en op de televisie wordt bepaald door allerlei incidenten en die worden in belangrijke mate opgeklopt en uitgezeurd door GroenLinks. Dát is wat mij stoort, want dit is voor de Drentse politiek geen goede zaak. Het steeds maar ingaan op een incident zorgt ervoor dat wij zo langzamerhand bezig zijn met een wijze van politiek bedrijven die ik a. nog niet eerder heb meegemaakt en b. die mij bijzonder tegenstaat.

De heer BLANKSMA: Maar wij veroorzaken die incidenten toch niet? De heer Nijenbrinks blijft nu degenen die de incidenten aan de orde stellen, aanvallen. Omdat hij er kennelijk geen zin in heeft het over die incidenten te hebben, gaat hij op ons zitten katten. Wij zijn er helemaal niet op uit om hier drie kwartier over te praten.

De heer NIJENBRINKS: Waarom dient de heer Blanksma dan nog een motie in nadat de gedeputeerde alles nog eens heeft uitgelegd? Ook in de brief is klip en klaar aangegeven dat de procedure heel zorgvuldig, ja bijna overinteger is geweest. Aan het eind van zijn brief zegt het college dat het gelet op de beeldvorming achteraf beter was geweest om... Daarmee is de kwestie toch uitgesproken en afgedaan en kan tot het volgende agendapunt worden overgegaan? Maar nee, GroenLinks neemt zelfs geen genoegen met het "mea culpa" en dient een motie in, waarmee wij nu ook al weer een hele tijd bezig zijn. En dát is nu net wat ik de fractie van GroenLinks kwalijk neem.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Vindt u het goed dat ik mij hier even in meng? Ik vind het iets te ver gaan wanneer wordt gezegd dat wanneer zich een incident heeft voorgedaan en het college daarover met een brief is gekomen, het maar punt uit moet zijn. Ik ben van mening dat het te allen tijde mogelijk moet zijn een debat te voeren over ofwel een incident dan wel een ordentelijk dossier. Ik denk dat de woorden van de heer Nijenbrinks vooral betrekking hebben op de manier waarop dat dan gebeurt en dan ben ik het met hem eens. Maar het gaat mij te ver dat wanneer het college na een incident met een brief komt, het punt uit is. Ik zou het jammer vinden wanneer de heer Nijenbrinks hier zo over dacht.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Blanksma en ik hoop snel tot stemming over de motie te kunnen overgaan.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik ben uitgesproken.

In stemming komt motie A.

De motie wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fractie van GroenLinks voor aanvaarding van de motie heeft gestemd, doch alle andere fracties daartegen.

G. Beraadslaging en stemming over Amendement R ingediend voor de fractie van D66 tijdens de statenvergadering van 6 en 7 november 2001 betreffende voorstel 5 in

de Najaarsnota 2001, onderdeel ab, inzake dienstvervoer en de nadere brief van gedeputeerde staten van 4 december 2001, kenmerk 49/4/2001011404, inzake kostenverbetering dienstvervoer

De VOORZITTER: Ik heropen de beraadslaging.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Waar ging het nu eigenlijk om bij dit amendement? Het ging erom een deugdelijke onderbouwing van collegevoorstellen te krijgen. Die ontbrak in de Najaarsnota, de klungelige toelichting door gedeputeerde Dijks in de commissievergadering maakt het alleen maar erger en gedeputeerde Weggemans die in de begrotingsvergadering insprong, kon het ditmaal niet meer rechtekken, terwijl hem dat toch meestal lukt.

Het amendement ligt nu opnieuw voor, omdat tijdens de stemming erover de stemmen staakten. Intussen hebben wij van het college een brief gekregen met een nadere toelichting en die toelichting is helder. Wel blijkt uit de brief dat gedeputeerde Dijks niet begrijpt dat het handig is bij het afsluiten van overeenkomsten een ontbindende voorwaarde op te nemen.

Mijnheer de voorzitter. Toch wil mijn fractie het amendement nu intrekken, want waar het om ging, was het afgeven van een signaal hoe met voorstellen moet worden omgegaan, hoe die moeten worden onderbouwd om de staten van informatie te voorzien. Onze indruk is dat het amendement in die zin zijn functie heeft vervuld.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat amendement R is ingetrokken en daarmee van de agenda is afgevoerd.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Mag ik daarover met u van mening verschillen? Het amendement is door meer mensen ondertekend en als een van de ondertekenaars zegt het amendement in te trekken, wil dat nog niet zeggen dat het dan ook is ingetrokken.

De VOORZITTER: De indiener van het amendement kondigt aan dat het amendement wordt ingetrokken en als een ander lid van de vergadering dat amendement opnieuw wil indienen dan moet hij dat nú doen.

De heer HARLEMAN: Nee, maar het gaat erom...

De VOORZITTER: Laten we hier nu niet over gaan zeuren. Wilt u dat het amendement in stemming wordt gebracht of niet.

De heer HARLEMAN: Mijn fractie wil er nog iets over zeggen.

De VOORZITTER: Dus het amendement wordt opnieuw ingediend?

De heer HARLEMAN: Het amendement was mede door mijn fractie ondertekend. Als D66 nu dat amendement wil intrekken, wil dat nog niet zeggen dat wij dat ook willen.

De VOORZITTER: Al dat gezeur. Neemt u het woord maar. Zegt u maar wat u zeggen wilt, dan zijn we ervan af.

De heer HARLEMAN: Mijnheer de voorzitter. Ik merk dat u niet in vorm bent, maar het feit dat mijn fractie hierover nog iets wil zeggen, wordt mede veroorzaakt door wat net allemaal over tafel is gekomen.

Men zal zich herinneren dat ik op 7 november tegen de motie heb gestemd, omdat ik het daarin aan de orde zijnde onderwerp geen zaak van de staten vond.

De VOORZITTER: Het is geen motie maar een amendement.

De heer HARLEMAN: Inderdaad. Maar als het college toch meent dat dit besluit aan de staten moet worden voorgelegd dan geeft het geen pas om, vooruitlopend op het besluit van de staten, daar alvast uitvoering aan te geven. Vandaar dat wij dit onderdeel - het is maar een klein onderdeel - in het bredere kader hebben geplaatst van onze zorg om de relatie met de burger.

Wij kunnen ons er wel in vinden dat het amendement op dit moment niet verder wordt behandeld, maar wij vinden dat wij ons terecht over een dergelijke gang van zaken zorgen maken. Wij zien bij de volgende verkiezingen al partijen als "leefbaar hunebed" roepen dat het in het politiek allemaal beter gaat als een kale jongen met gladde praatjes, die nog gladder zijn dan hij er zelf uitziet, het voor het zeggen krijgt. En als wij nu niet tegen deze gang van zaken protesteren, hebben wij dan

geen weerwoord. Dáár willen wij voor waarschuwen en daar wil ik het op dit moment dan ook bij laten.

De VOORZITTER: Zijn er nog meer mensen die het woord wensen te voeren over een amendement dat is ingetrokken?

Naar mij blijkt is dat niet het geval.

H. Voorstellen gedeputeerde staten

1. Het voorstel van gedeputeerde staten van 30 oktober 2001, kenmerk 42/6.16/2001009753, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 14 november 2001, kenmerk 46/6.12/2001010597, Nota sport 2002-2004

(statenstuk 897)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 21 november 2001.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Het was bijzonder prettig jongstleden zaterdag via de radio te vernemen dat de staatssecretaris van welzijn, volksgezondheid en sport (WVS) positief staat ten opzichte van de herinvoering van de gymnastiekleerkracht in het basisonderwijs. Daar is namelijk grote behoefte aan en dit is dus al snel tot de rijksoverheid doorgedrongen. Er is dus nog hoop.

Ik ben tegen de financiering van topsportactiviteiten met het bedrag van f 250.000,--. Dit bedrag is daarvoor ook bij lange na niet toereikend, want is vergelijkbaar met het maandsalaris van een topvoetballer. De provincie moet zich ook niet op het terrein van de topsport willen begeven.

(Voorzitter: de heer Swierstra.)

Wel zou overwogen kunnen worden met een extra krediet een evenement voor de doelgroep jeugd te ondersteunen.

Het sportbeleid is primair een gemeentelijke zaak, maar de provinciale regiotaak impliceert mijns inziens enig massagewerk om de gemeenten te activeren. Regelmatig sportoverleg met de gemeenten blijft zinvol en kan voorkomen dat bepaalde gemeenten in een achterstandspositie geraken.

Voor het tot uitdrukking brengen van het idool-idee, zoals dit in de commissievergadering werd genoemd, zie ik geen functie voor de provincie weggelegd. Wel zou eenmalig een internationaal sportevenement voor gehandicapten gesteund kunnen worden.

De sportstimulering voor ouderen heeft - ik spreek uit ervaring - een aantal zeer positieve facetten. Het kan helpen de conditie en vitaliteit op een aanvaardbaar peil te houden, het is een effectief revalidatie-instrument en het kan sociaal isolement van ouderen helpen voorkomen. Hier is veel te bereiken. In aansluiting op het door het CDA gestelde in de commissievergadering vraag ik de gedeputeerde hierover contact op te nemen met de ziektekostenverzekeraars - misschien kan het ook in het kader van de regiovisie - want het gaat om een gemeenschappelijk rendement.

Over de activiteiten van *SPORTDrenthe* heb ik veel positiefs gehoord. Misschien is het nuttig dat de staten inzicht krijgen in de veelzijdige activiteiten van *SPORTDrenthe* en het kostenplaatje voor de komende periode. Hoe wil men de middelen inzetten en hoe kunnen wij die inzet toetsen? Ten slotte wil ik nog wijzen op het nut van de breedtesport voor de integratie van de allochtone medemens en wil ik hulde brengen aan de duizenden vrijwilligers die op het terrein van de breedtesport actief zijn.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. De Nota sport is in de commissie uitvoerig aan de orde geweest en daarom kan ik daarover nu kort zijn.

De door het Rijk geïnitieerde Stimuleringsregeling breedtesportimpuls is mede aanleiding voor het opzetten van een aantal projecten in de breedtesport in de provincie Drenthe. Het programma richt zich met name op jongeren, ouderen, allochtonen en gehandicapten. De doelstelling is om na 2004 volledig vraaggericht te gaan werken. Graag worden wij tussentijds op de hoogte gesteld van de nadere uitwerking van dit vraaggericht werken, die blijkens de nota parallel aan de uitvoering van de projecten zal plaatsvinden. De fractie van de OPD ondersteunt het pleidooi voor herinvoering van de vakleerkracht in het basisonderwijs en vraagt tevens aandacht voor de mogelijkheden voor de minima om aan sportbeoefening te doen.

De OPD vindt het niet nodig individuele topsporters te subsidiëren uit de breedtesportregeling; zij moeten daarvoor bij NOC.NSF zijn.

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering van 5 december hebben wij een motie met betrekking tot dit onderwerp aangekondigd. Met de fractie van de VVD hebben wij ons ervoor ingespannen steun voor zo'n motie te krijgen. Helaas is ons dat niet gelukt en wij zullen dan ook geen motie indienen.

De heer ZOMER: Mijnheer de voorzitter. In de Nota sport 2002-2004 heeft het college naar de mening van de fractie van het CDA goed de handschoen opgepakt om de Stimuleringsregeling breedtesportimpuls van de rijksoverheid in Drenthe in te zetten. De nota is niet dik - en dat hoeft ook niet - maar biedt goede kaders voor de uitvoering. Dit alles past goed in het Bestuursprogramma en ook in het verkiezingsprogramma van mijn partij. Het is een bijdrage aan een beetje meer gezondheid en dus een beetje meer welzijn in onze provincie.

En nu aan de slag. Niet elke gemeente heeft in eerste instantie gereageerd op de conceptnota. Wij vertrouwen erop dat, nu er ook middelen beschikbaar zijn gekomen, uiteindelijk alle gemeenten mee gaan doen. Wij zijn van mening dat bij de uitvoering efficiency een belangrijke rol moet spelen en dat de tijd tussen de aanzet tot het maken van plannen en de werkelijke uitvoering zo kort mogelijk moet zijn.

De Drentse sportfederatie is nogal eens verweten te veel vanuit een ivoren toren te opereren. Wij hopen dat *SPORTDrenthe* in zijn begeleidende rol dicht bij de uitvoerders van het beleid gaat staan. Wij wensen alle mensen die bij de uitvoering van het beleid betrokken zijn heel veel succes toe.

De heer PRINSEN: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de commissievergadering is uitgebreid over deze nota gesproken. Iedereen in deze zaal ziet het belang van sport en lichaamsbeweging voor verschillende doelgroepen in. De keuze die gemaakt is, is duidelijk: breedtesport.

In de commissievergadering zijn enkele fracties, waaronder de mijne, diep ingegaan op het belang van topamateursport, dus niet de topsport, maar de sport van de topamateurs, voor de uitstraling

van de sport, enerzijds als visitekaartje van de provincie en anderzijds - en dat is misschien nog wel belangrijker - om zodoende doelgroepen die nu nog niet aan sport doen voor het doen aan sport te enthousiasmeren.

De fractie van de PvdA heeft het voorstel gedaan een budget apart te zetten voor het ondersteunen van evenementen op topamateurniveau. Daarbij is een bedrag van f 50.000,-- genoemd.

De PvdA hoort nog graag van de gedeputeerde of haar toezegging in de commissie dat het college met een voorstel zal komen ten aanzien van een soort van sportevenementenfonds ook betekent dat daaraan een financieel voorstel zal worden toegevoegd. Is het bedrag dat ik in de commissievergadering heb genoemd ook het bedrag dat in dat voorstel zal terugkomen? Daarnaast gaat de PvdA ervan uit dat dit voorstel voorgelegd zal worden aan PS zodat de staten eventueel over de inhoud ervan van gedachten kunnen wisselen.

In de commissievergadering hebben wij ook gesproken over het belang van de gemeenten, met name als het gaat om de uitvoering van deze nota. Goede communicatie en regelmatig overleg met portefeuillehouders sport van de gemeenten zijn van essentieel belang. Wij zijn bijvoorbeeld van mening dat het belangrijk is dat

SPORTDrenthe bij de ontwikkeling van de sportmonitor nauw samenwerkt met de gemeenten. Hetzelfde geldt voor het sportservicepunt. Het gaat om zaken die de gemeenten direct aangaan en dus moeten zij er direct bij betrokken zijn. Het is een vraaggestuurd voorstel, bij de voorbereiding waarvan de gemeenten betrokken zijn en ik ga ervan uit dat dit in de toekomst zo zal blijven. Mijnheer de voorzitter. Wij gaan akkoord met deze nota.

De heer BOMHOF: Mijnheer de voorzitter. Deze nota is in de Statencommissie CW uitgebreid aan de orde geweest en de fractie van de VVD heeft er geen behoefte aan die commissievergadering nog eens over te doen. Ik wil slechts de aandacht vestigen op een tweetal punten, mede omdat die door de vorige sprekers aan de orde zijn gesteld. Het eerste punt is het voorstel voor het sportevenementenfonds dat het college in de commissie deed. De fractie van de PvdA noemde daar het bedrag van f 50.000,-- bij, terwijl het college ook in de commissievergadering nog in het midden liet waar de financiën vandaan zouden moeten

komen. Wat ons betreft is het sportevenementenfonds bedoeld om sportevenementen te financieren die een aansprekende voorbeeldfunctie hebben voor allen die zouden moeten sporten. Daarom dringen wij erop aan de financiering te halen uit de begroting van de Nota sport 2002-2004 en dus geen extra bedrag hiervoor te funderen uit Onvoorzien. Als de staten straks de voorliggende nota hebben aangenomen, is duidelijk welke bedragen voor de uitvoering ervan worden verstrekt.

Het tweede punt dat ik aan de orde wil stellen is de toegezegde Nota sport 2004. In de commissievergadering van 5 december heeft de gedeputeerde Brink toegezegd dat er in 2004 een nieuwe sportnota komt. Wij zien graag dat die nota breder wordt ingevuld. In die nieuwe sportnota moeten in ieder geval een grondige inventarisatie worden opgenomen van alle sportactiviteiten in Drenthe en een beleidsvisie van de provincie hoe zij hiermee zal omgaan.

De heer PRINSEN: Is het niet een goed idee eerst met de uitvoering van deze nota bezig te gaan en de sportnota van 2004 maar even te laten voor wat zij is?

De heer BOMHOF: Ik kom straks wel op die opmerking terug.

De beleidsvisie van de provincie zou in ieder geval betrekking moeten hebben - regeren is vooruitzien en daarom is de tijd na 2004 voor ons ook al interessant - op de relatie tussen amateurtopsport en de doelgroepen uit de breedtesport. Het gaat erom hoe de amateurtopsport een ondersteunende functie kan hebben voor de breedtesport en verder zien wij graag dat wordt bekeken hoe topsportactiviteiten kunnen worden benut voor de promotie van Drenthe.

De heer PRINSEN: Gaat het nu om topsportactiviteiten of topamateursportactiviteiten? Daar zit een groot verschil tussen. In mijn voorstel gaat het om topamateurs.

De heer BOMHOF: Het voorstel van de VVD gaat verder. Wij willen voor de promotie van Drenthe ook heel duidelijk de topsportprestaties waar wij trots op zijn, in beeld houden. Wij willen bezien in hoeverre die prestaties bruikbaar zijn om goodwill te kweken.

De heer PRINSEN: Maar wordt daarvoor dan ook een financiële bijdrage van de provincie verwacht?

De heer BOMHOF: Nee, het benutten van de topsportactiviteiten voor de promotie van Drenthe betekent niet dat wij aan die topsportactiviteiten een financiële bijdrage willen verlenen. Maar als die prestaties er zijn en ook buiten de provinciegrenzen graag worden gezien en dus een grote aantrekkingskracht hebben dan lijkt het ons goed dat bij het opstellen van de volgende nota er goed over wordt nagedacht hoe deze topsportactiviteiten bij de promotie van de beeldvorming van Drenthe kunnen worden betrokken.

Het gaat hierbij om zaken die in concreto pas in de volgende statenperiode aan de orde komen ik stel de heer Prinsen dan ook voor dat wij niet al te zeer proberen over ons graf heen te regeren. Het nieuwe college komt waarschijnlijk met een ander bestuursprogramma, maar regeren is ook vooruitzien en daarom willen wij naar de toekomst toe nu alvast deze lijnen uitzetten. Mijn fractie vond het nuttig dit in deze statenvergadering naar voren te brengen.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de staten voor de toch wel brede steun voor deze nota. Ik wil nog wel even ingaan op de enkele vragen die nog zijn gesteld.

Net als de heer Gaasbeek heb ook ik mevrouw Vliegenthart via de radio horen aankondigen dat zij ervoor zal zorgen dat in 2004 de gekwalificeerde vakleerkracht gymnastiek weer in het basisonderwijs terugkomt en met die mededelingen ben ik net zo blij als hij.

Over de financiering van de topsport is de ene spreker wat enthousiaster dan de andere. Het voorstel van het college is met een statencommissiestuk te komen. Aan de hand van dat stuk kan gesproken worden over welke topsportevenementen eventueel voor subsidiëring in aanmerking komen.

Veel sprekers vinden dat het topamateurniveau een voorbeeldfunctie heeft. Op rijksniveau wordt op dit moment gesproken over een Nota topsport, waarin ook de amateursport is begrepen. Ik wil ons beleid in samenhang daarmee zien en ook het begrip vraaggestuurd vind ik hierbij heel belangrijk. De gemeenten hebben ons nog niet laten weten daarvoor veel belangstelling te hebben.

(Voorzitter: de heer Ter Beek.)

Het college komt begin komend voorjaar met een statencommissiestuk waarin het voorstel zal worden gedaan een jaarlijks krediet van f 50.000,-- beschikbaar te stellen.

In antwoord op de opmerking van mevrouw Nieuwenhuizen over de minima wijs ik erop dat de breedtesportimpuls juist voor deze groep is bedoeld. De opmerking over de ziektekostenverzekering zal ik met mijn collega bespreken en wij zullen nagaan hoever wij op dit punt kunnen komen.

De kwestie van de efficiency zal zeker met *SPORTDrenthe* besproken worden.

Het zou natuurlijk het mooiste zijn wanneer alle gemeenten mee gingen doen.

De heer Bomhof spreekt over de Sportnota 2004. Maar net als hij wil ook ik niet over mijn graf heen regeren. Ik neem aan dat degene die in 2004 de nota breedtesport mag bespreken, alle bevindingen uit deze sportnota meeneemt, dus rekening houdt met alles wat wel en wat niet goed is gegaan. Evaluatie is een hoog goed. Ik hoop dat wij in ieder geval voor de eerstkomende jaren en prima sportnota hebben, waarmee wij met ons allen behoorlijk uit de voeten kunnen.

TWEEDE TERMIJN

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik heb nog een vraag gesteld over *SPORTDrenthe*.

Mevrouw BRINK: In de commissievergadering is hiernaar ook al gevraagd. Alles wat nu en in de toekomst wordt gedaan, komt ter inzage te liggen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

2. Het voorstel van gedeputeerde staten van 28 november 2001, kenmerk 48/6.14/200101678, en de nadere brief van gedeputeerde staten van 6 december 2001, Doorstart Centrum Beeldende Kunst Drenthe

(statenstuk 905)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 5 december 2001.

De heer IETSWAART: Mijnheer de voorzitter. De fractie van D66 stemt in met dit voorstel, maar niet zonder opgemerkt te hebben dat wij ons er toch wel wat aan gestoord hebben dat in het statenstuk de indruk is gewekt dat het Centrum Beeldende Kunst Drenthe (CBK) zijn zaakjes goed heeft voorbereid en heeft vastgelegd in een bedrijfsplan. Dit bedrijfsplan blijkt er niet te zijn. In de commissievergadering is desgevraagd aangegeven dat het ging om een intern bedrijfsplan en dat het dus voor ons niet beschikbaar was. Uit de aanvullende brief bij dit statenstuk blijkt dat het gaat om de contouren van een werkplan; ook dit plan is voor ons niet beschikbaar. Wij begrijpen de bedoeling van dit gegoochel met woorden niet. Op deze manier wordt ook een belangrijk deel van de onderbouwing van dit statenvoorstel onderuitgehaald. Van mevrouw Brink hebben wij begrepen dat het échte bedrijfsplan pas in februari beschikbaar komt, maar dan komt het voor mijn fractie als mosterd na de maaltijd.

Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering heeft de heer Zomer van het CDA deze gang van zaken vlijmscherp geanalyseerd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. In totaal wordt een extra bedrag van f 125.000,-- gevraagd voor een doorstart van het CBK, welk bedrag bovenop de bestaande subsidie van bijna vier ton komt.

Mijnheer de voorzitter. Wij hebben geen bezwaar tegen het verlenen van subsidie aan het CBK, maar wij willen wel dat dit dan gebeurt op basis van een duidelijk plan.

In het statenstuk is sprake van een ondernemingsplan, terwijl in de aanvullende brief van 6 december sprake is van een intern werkplan. Maar beide stukken ontbreken in het dossier. Wel wordt gesteld dat het de afgelopen jaren ontbroken heeft aan het geven van een goede invulling aan de taken van het CBK. Als het hieraan al ettelijke jaren ontbroken heeft, hoe denkt de gedeputeerde het nu wel te doen, nu een ondernemingsplan ontbreekt en van het interne werkplan niet meer dan alleen het aantal fte's bekend is? Wij vragen ons ook af in hoeverre het vraaggestuurd werken uitgangspunt is geweest bij de doorstart

van het CBK. Is hier onderzoek voor verricht? In de brief van het CBK van 21 november jl. aan de leden van de Statencommissie CW staat iets over een onderzoek van het Bureau Berenschot over de toekomst van de kunstuitleen. Er staat dat de handen flink uit de mouwen moeten worden gestoken om het product Kunstuitleen op een meer commerciële basis te exploiteren. Ook staatssecretaris Van der Ploeg heeft zich tijdens een congres in dergelijke bewoordingen uitgelaten. Onze vraag is dan ook in hoeverre in de begroting bij het ondernemingsplan c.q. het interne werkplan rekening is gehouden met inkomsten uit commerciële activiteiten. Zo ja, om welke activiteiten gaat het dan? Een meer commerciële aanpak zou goed aansluiten bij de contourennota, waarin resultaatgericht werken een van de uitgangspunten is.

Mijnheer de voorzitter. Ik wacht de antwoorden van de gedeputeerde af.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Tijdens de extra commissievergadering op sinterklaasdag had ik de indruk dat het overgrote deel van de fracties wel positief stond tegenover deze doorstart. Het raamwerk voor het CBK nieuwe stijl is gereed en aan de invulling kan begonnen worden.

Toen de heer Nagtegaal mei 2001 de leiding op zich nam, onderscheidde hij drie opties: op de gammele weg verdergaan met een eng CBK, de taak enigszins verbreden - hiervoor zou een investering nodig zijn - en een grootse opzet realiseren. Hij koos terecht voor de middelste weg en het daarop betrekking hebbende stuk ligt nu voor ons. Het gaat om een groeimodel.

In de commissievergadering ontstond een Babylonische spraakverwarring over de vraag of er nu wel of niet een bedrijfsplan, c.q. een ondernemingsplan lag. Het statenstuk gaf wel aanleiding voor die verwarring. De staten vroegen zich vervolgens af waarom zij geen inzage in de plannen konden krijgen. Achteraf denk ik dat er alleen maar gesprekken zijn geweest en dat die gesprekken tot het ontstaan van dit statenstuk in deze vorm hebben geleid. De niet-optimale en onzekere situatie van het CBK gaf daar zeker aanleiding toe.

De voorliggende reële en haalbare optie zal in 2002 onderbouwd moeten worden met een zinnig

werkplan. Dat moet uiteraard niet overhaast gebeuren. Te zijner tijd willen wij dat werkplan graag inzien.

De brief van 6 december kwam wel als een heel vlugge reactie na de commissievergadering. In die brief wordt een duidelijk beeld gegeven van de CBK-functie van 0,6 fte. Die functie is bedoeld voor verbreding van het aanbod en maakt daarmee de hele kwestie doorzichtig.

Als de afspraak wordt gemaakt dat wij te zijner tijd inzage krijgen in het werkplan, geef ik graag mijn fiat aan dit statenstuk.

Mevrouw CEELLEN: Mijnheer de voorzitter. Ik wil het nu niet hebben over ondernemingsplannen of bedrijfsplannen, want de discussie daarover hebben wij op 5 december al gevoerd en bovendien denk ik dat het gelet op de organisatie, waarin medewerkers en vrijwilligers samenwerken, ondernemingsplan of bedrijfsplan een wat te grote benaming is.

Waar ik het wel over wil hebben is dat de fractie van de PvdA hoopt dat de doorstart van het CBK vandaag unaniem wordt gesteund. Het CBK verdient dit. En als ik zeg dat het CBK dit verdient, dan bedoel ik vooral de vrijwilligers, want dankzij hen heeft de kunstuitleen in Drenthe nog een plek. Het is een plek waar zij met hart en ziel werken om de Drentse burgers kennis te laten maken met beeldende kunst.

Sinds het vertrek uit de Torenlaan in Assen hebben de vrijwilligers samen met verschillende medewerkers hun werk binnen slechte randvoorwaarden moeten doen. En toch hebben zij het nog steeds voor elkaar gekregen kunst uit te lenen. Daarvoor verdienen zij een pluim. En nu, na jaren van problemen met de huisvesting en weinig mogelijkheden tot een bredere inzet van activiteiten ten behoeve van de hedendaagse beeldende kunst in Drenthe, wordt het tijd dat het CBK zich kan ontplooiën zoals omschreven staat in de doelstellingen van de beleidsbrief. Vrij vertaald komt het neer op kunst voor iedereen in Drenthe. De PvdA heeft de laatste twee jaren regelmatig gevraagd naar de stand van zaken. Vele malen is er contact geweest met medewerkers en vrijwilligers, zijn er hier en in het museum gesprekken gevoerd en hebben wij de gemeenteraad van Assen alle ins en outs laten meedelen. Wij zijn nu dan ook verheugd dat de problemen voorlopig zijn opgelost.

Mijnheer de voorzitter. De doorstart is een noodzaak om op een nieuwe plek te beginnen. Die doorstart is verantwoord. De nieuwe plek heeft een oppervlakte van 550 m² en op die plek kunnen medewerkers en vrijwilligers de komende jaren op professionele wijze aan het werk.

De fractie van de PvdA heeft het volste vertrouwen dat de staten komend voorjaar een plan van aanpak, of eventueel een werkplan, tegemoet kunnen zien, waarin de gelden die zij nu inzetten klip en klaar verantwoord worden.

Wij wensen de heer Nagtegaal en zijn team van medewerkers en vrijwilligers alle succes toe.

Mevrouw SCHIPPER: Mijnheer de voorzitter. De aanvullende brief van 6 december die op verzoek van vrijwel alle fracties naar de staten is gestuurd, biedt weliswaar wat meer informatie dan tijdens de behandeling van het voorstel in de Statencommissie CW voorlag, maar is natuurlijk niet waar de fractie van de VVD om vroeg, namelijk het ondernemingsplan, waarnaar in het statenstuk werd verwezen. Naar onze mening kan deze brief de titel ondernemingsplan niet dragen.

Enkele van onze vragen worden in die brief dan ook niet beantwoord en bovendien worden nieuwe vragen opgeworpen. Ik wil daarvan twee voorbeelden geven.

De keuze om juist de kunstuitleen aan bedrijven van extra subsidie te voorzien, vindt de fractie van de VVD onbegrijpelijk. Ik verwijs in dit verband ook naar het onderzoek van Berenschot. Onze vraag bijvoorbeeld naar de relevantie van de bijdrage van Assen is met deze beperkte informatie niet beantwoord. De vraag blijft dus of de totale informatie die wij nu hebben wel voldoende is om te rechtvaardigen dat wij nu extra geld beschikbaar stellen.

In de commissievergadering hebben wij al gezegd dat de positie van het CBK in de afgelopen jaren zeer onzeker is geweest en dat het CBK het grootste slachtoffer is geweest van fusies en defusie. Wij kunnen dan ook instemmen met de eenmalige extra gelden die nodig zijn voor verhuizing en huur, vooral ook om aan alle onzekerheid een eind te maken.

Om de doorstart van het CBK mogelijk te maken, gaat de VVD ook akkoord met de structurele subsidie voor 2002. Aan het structurele bedrag vanaf 2003 hebben wij een voorwaarde verbonden die ik nu nog wat preciezer wil formuleren dan in de

commissievergadering. Nog voor de begroting van 2003 moet het college met een nota komen waarin de positie en de taak van het CBK en de kunstuitlenen in Drenthe in beeld worden gebracht. Ook nu zegt de VVD wat zij ook in de algemene beschouwingen al heeft gezegd: "structureel geld op basis van structureel beleid". In die "nota beeldend" moet de vraag van de Drentse kunstenaarswereld, van bedrijven, van scholen en van particulieren in beeld komen. Waar liggen taken, of misschien ook wel niet, voor de provinciale en waar voor de gemeentelijke of rijksoverheid? Het CBK heeft hiermee de tijd om zijn zaken op orde te brengen en om naast de visie een behoorlijk ondernemingsplan op te stellen.

Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD voelt zich, ondanks de beperkte informatie, er verantwoordelijk voor dat een eind wordt gemaakt aan de onzekere positie van het CBK, welke onzekerheid al in de vorige statenperiode is begonnen, en wacht de reactie van het college af.

De heer ZOMER: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering van verleden week heb ik namens mijn fractie al kunnen mededelen dat wij het CBK een doorstart gunnen. Wij zullen straks dan ook voor het voorstel stemmen. Ik wil echter nog wel een paar opmerkingen maken.

In de commissievergadering heb ik ook gezegd hoe volgens ons een goede relatie met subsidieontvangende instellingen eruitziet. Ik heb die relatie omschreven met: open communicatie, goede ondernemings- en werkplannen, een heldere begroting en een verantwoording waarop de instelling kan worden afgerekend. In mijn eigen woorden zijn dit de doelstellingen die wij in Schaduwen vooruit hebben vastgesteld.

Het zou goed zijn wanneer de provincie direct bij de herstart van het CBK op die wijze met deze instelling ging communiceren. Gebeurt dat, dan kan het college naar de staten toe ook gemakkelijker opening van zaken geven.

De door ons geuite wens om een duidelijke onderbouwing van een subsidieaanvraag is niet nieuw. Ik roep in herinnering de discussie rond de financiering van RTV Drenthe en de totstandkoming van het Erfgoedhuis van Drenthe. Overigens wachten wij nog steeds op informatie over laatstgenoemde instelling.

Graag horen wij van het college wanneer wij worden geïnformeerd over het wel en wee van het

CBK. In onze optiek zou dat op heel korte termijn moeten gebeuren.

Ten slotte wil ik nog iets zeggen over de brief van 6 december. Het college schrijft over het ontbreken van een goede invulling van de taken door het CBK, dit ondanks het feit dat aanzienlijke subsidiebedragen ter beschikking zijn gesteld. Dit was de situatie voor 1999. Sindsdien is het beter geworden, schrijft het college. Maar wat ons betreft betekent dit, getuige de povere informatie die wij hebben gekregen, niet dat wij er nu zijn. Wij vragen het college actief te blijven en de relatie te optimaliseren in de geest van Schaduwen vooruit.

Mevrouw BRINK: Mijnheer de voorzitter. Ik dank de staten voor hun steun voor de doorstart van het CBK.

In de commissievergadering heb ik aangekondigd dat wij in januari-februari met een bedrijfsplan/werkplan/ondernemingsplan komen. Het CBK was daar door alle omstandigheden, die ik niet nogmaals hoeft te vermelden, nog niet aan toegekomen. Wij zullen erop toezien dat de heer Nagtegaal en de zijnen dit zo snel mogelijk gaan regelen.

Mijnheer de voorzitter. Met deze mededeling heb ik eigenlijk al een heleboel vragen beantwoord. Het rapport-Berenschot, waar mevrouw Nieuwenhuizen over sprak, is opgesteld in het kader van het rijksplan. Wij zullen dat nauwgezet volgen, omdat het ook past op het CBK. Het zou prachtig zijn wanneer het CBK zijn commerciële poot zo uit zou kunnen bouwen dat die zichzelf kon bedruipen. Maar de ideële aanpak is de andere kant en ook die kant zullen wij ieder jaar nauwgezet volgen.

In de Nota beeldende kunst zullen de door mevrouw Schipper genoemde onderwerpen zeker aan de orde komen. Daarover zullen wij dan ook nog komen te spreken.

Mevrouw SCHIPPER: Mijnheer de voorzitter. Onze vraag was wat explicieter. Wij hebben gevraagd het structurele geld, dat vanaf 2003 beschikbaar komt voor het CBK en dat nu onderdeel is van het voorstel, aan die nota te koppelen.

Mevrouw BRINK: Dat kan ik op dit moment nog niet overzien. Het is ook afhankelijk van de evaluatie en van het gesprek dat wij in 2002 met het CBK zullen hebben, hoe wij het in 2003 zullen

gaan doen. Maar ik heb de opmerking van mevrouw Schipper goed gehoord en wij zullen die opmerking zeker in onze afwegingen betrekken. Met de opmerkingen van de fractie van het CDA over de subsidierelatie van de provincie met de verschillende instellingen ben ik het helemaal eens. Het CBK had echter op dit moment even een andere status, omdat het zo vaak verhuisd is en tussen twee verschillende besturen in zat. Ik ga ervan uit dat wij na deze verhuizing een heel andere en veel betere relatie met het CBK zullen krijgen. Met de opmerking dat getracht moet worden de relatie te optimaliseren, kan ik het natuurlijk alleen maar eens zijn. Aan de informatie over het Erfgoedhuis zullen wij werken.

TWEEDE TERMIJN

Mevrouw SCHIPPER: Mijnheer de voorzitter. Bij de behandeling van de begroting voor 2003 zullen wij kijken naar de inhoudelijke onderbouwing van het verder structureel verlenen van subsidie aan het CBK.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. De OPD vindt het moeilijk om, zonder inzicht te hebben in de begroting of in het ondernemingsplan, te moeten beslissen over een bedrag van f 4 ton plus f 125.000,--. Wij zijn daarom tegen dit voorstel.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college, onder de aantekening dat de fractie van de OPD geacht wenst te worden tegen te hebben gestemd.

3. Het voorstel van gedeputeerde staten van 31 oktober 2001, kenmerk 44/6.6/2001004312, Nota bestuursfuncties

(statenstuk 900)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 november 2001.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. De Nota bestuursfuncties is door de fractie van de PvdA goed ontvangen. Daar hebben wij in de commissievergadering ook melding van gemaakt. Al het goede komt langzaam, zeiden wij daarbij, maar wij

hadden niettemin waardering voor het werk van het college. Het college is in staat geweest een goed overzicht te geven van alle mogelijke conflicterende functies en van de eventuele risico's van belangenverstremgeling. Naar onze opvatting heeft het college met deze nota waarborgen aangebracht waardoor belangenverstremgeling wordt uitgesloten. Het college is zich er terdege van bewust dat ook de schijn dient te worden vermeden.

Hoe je aankijkt tegen het combineren van het lidmaatschap van de Raad van Commissarissen (RvC) en het college van GS wordt niet alleen bepaald door de absolute voorwaarde van integer bestuur, maar ook door de opvatting die je hebt met betrekking tot de rol van de overheid. De stelling dat elke band maar moet worden doorsneden, die enkele fracties in de commissievergadering betrokken, heeft dus niet alleen te maken met de voorwaarde van integer bestuur, maar is een politieke stellingname. Het is tegen dié achtergrond dat de fractie van de PvdA geen enkele reden ziet om het lidmaatschap van GS en van de RvC van Waterleidingsmaatschappij Drenthe (WMD) of de Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij (NOM) te ontkoppelen. Integendeel. Deze combinatie is wat ons betreft juist wenselijk. Het is niet voor niets dat de wetgever op dit punt voor organisaties die het algemeen belang dienen terecht een uitzondering maakt.

Desondanks vinden ook wij het goed dat deze kwestie eens in de zoveel tijd tegen het licht wordt gehouden. Wij zien dat ook met vertrouwen tegemoet. Kortom, onze fractie geeft volledige steun aan de nota, inclusief de opstelling van het college ten aanzien van de WMD en de NOM.

Met betrekking tot het commissariaat bij het Europark heeft het college naar onze mening helder aangegeven op welk moment de banden moeten worden losgesneden. Ook dat standpunt krijgt onze steun. Ik ga ervan uit dat die steun ook komt van de fracties van VVD en CDA, die tijdens de commissievergadering via hun woordvoerder een principieel andere lijn voorstonden met betrekking tot deze commissariaten dan het college. De fractie van de PvdA kijkt iets genuanceerder aan tegen de combinatie van het lidmaatschap van het college van GS en dat van de RvC van Groningen Airport Eelde (GAE). Mijn fractie heeft in deze zaal al eerder kenbaar gemaakt het wenselijk te vinden dat een eind aan deze combinatie wordt gemaakt. Wij hebben het college geadvi-

seerd daar rekening mee te houden bij het opstellen van de Nota bestuursfuncties. Het college is slechts gedeeltelijk aan onze wens tegemoetgekomen. Het college geeft aan dat door de voorgenomen wijziging van de Luchtvaartwet er een ongewenste belangenverstremming zal ontstaan, waardoor de huidige situatie beëindigd móet worden. Voor het tijdstip waarop dit gebeuren zal, verwijst het college dan ook naar de invoering van de wetwijziging. Naar onze mening is het beter naar een ander moment te zoeken, want wetgevingsprocedures zijn zeer ongewis. Momenteel onderhandelt de minister van verkeer en waterstaat (VW) met de luchthaven over afkoop van verliesafdekking en toekomstige investeringen. Daarna zal er een discussie komen over de overdracht van de aandelen, waarbij private partijen niet uitgesloten zullen worden. Naar de opvatting van de PvdA zouden de aandelen van het Rijk overgedragen moeten worden aan de bestaande aandeelhouders en niet aan de meest biedende ondernemer, zoals bijvoorbeeld het bekende aannemersbedrijf uit Tjuchem. Dat is een kwestie van gezond koopmanschap. Het is zaak in deze fase goed op onze tellen te passen en geen onbezonnen stappen te zetten, zoals het onmiddellijk beëindigen van het lidmaatschap van de RvC door een lid van ons college, vooral ook omdat wij er rotsvast van overtuigd zijn dat de persoon in kwestie tot op de dag van vandaag zijn beide functies op een zuivere wijze heeft weten te combineren.

Tegelijkertijd wordt het ook duidelijker dat het beter is om op een goed moment de band door de snijden. "Het wel of niet" was en is voor de fractie van de PvdA niet de vraag, maar "het wanneer". Gezien de belangen van de luchthaven, maar ook die van de aandeelhouders bij een goede afhandeling van de afkoop van de rijksbijdrage en de aandelenoverdracht, zijn wij van mening dat, zodra dit achter de rug is, het lidmaatschap van de RvC van een lid van ons college beëindigd moet worden. Wij gaan ervan uit dat dat moment ergens in het jaar 2002 zal zijn.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ook naar het oordeel van de fractie van D66 hebben wij in de commissie op een goede manier met elkaar kunnen discussiëren over een goede nota; laat dat genotuleerd zijn. Bijna alle fracties hebben in de commissie aangegeven dat de invulling van het commissariaat bij GAE in de persoon van

gedeputeerde Swierstra niet strookt met het uitgangspunt dat elke schijn van belangenverstremming moet worden vermeden. Daarbij speelt een belangrijke rol dat het dragen van een dubbele pet de activering van de politieke verantwoordelijkheid van collegeleden compliceert.

Ons uitgangspunt is dat in beginsel leden van het college van GS slechts in de functie van commissaris van vennootschappen kunnen worden benoemd of voorgedragen wanneer het gaat om ambtsgebonden functies. Wij hebben dat uitvoerig betoogd en toegelicht en vandaag geven wij ons eindoordeel.

Met de voorgestelde handelwijze met betrekking tot de commissariaten bij de NOM, de WMD en het Europark kunnen wij leven. Dat geldt niet voor het commissariaat bij de luchthaven. De aard en de omvang van de problematiek bij deze onderneming is dermate afwijkend en indringend dat hierbij naar ons oordeel een andere weg moet worden ingeslagen. Wij delen met andere woorden niet de opvatting van het college dat met het beëindigen van het commissariaat van gedeputeerde Swierstra moet worden gewacht tot de nieuwe statenperiode. In ieder geval ook de fracties van GroenLinks en de ChristenUnie zijn tot dezelfde conclusie gekomen en daarom heb ik de eer om namens de fracties van D66, GroenLinks en de ChristenUnie een motie in te dienen. Deze motie, die ik zo meteen zal voorlezen, strekt ertoe te bewerkstelligen dat op een met de toepasselijke procedure sporend moment, dat naar onze verwachting in ieder geval voor het zomerreces van 2002 zal zijn, aan de huidige combinatie gedeputeerde/commissaris bij de GAE een einde komt. Wij menen dat met deze motie een redelijke vertaling wordt gegeven aan de wens van een meerderheid in de staten. Naar aanleiding van hetgeen de heer Schaap hierover heeft gezegd, voeg ik hier nog aan toe, dat wij de indruk hebben dat er, gelet op de opstelling van de PvdA, sprake zou kunnen zijn van een samenvallen van rechtsmomenten; maar dat weet ik niet zeker.

Motie B

*Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering
bijeën op 12 december 2001;*

gelezen de Nota bestuursfuncties;

gehoord de beraadslaging;

overwegende:

dat in beginsel slechts leden van het college van GS als commissaris in vennootschappen kunnen worden benoemd of voorgedragen in gevallen dat het ambtsgebonden functies betreft;

van oordeel:

dat in de gevallen waarin het college van GS een statutaire bevoegdheid heeft tot het doen van een (voordracht voor een) benoeming van een niet-ambtsgebonden commissaris in een vennootschap, ten aanzien waarvan in de verhouding met het provinciaal bestuur sprake kan zijn van een risico of de schijn van belangenverstrengeling en/of conflicterende situaties, geen leden van het college van GS daarvoor in aanmerking gebracht dienen te worden;

van mening:

- *dat, gelet op het vorenstaande, voortzetting van de huidige invulling van het lidmaatschap van de Raad van Commissarissen van de NV Groningen Airport Eelde met gedeputeerde Swierstra op persoonlijke titel niet wenselijk is;*
- *dat de combinatie gedeputeerde-commissaris NV GAE om bovengenoemde redenen dient te worden beëindigd;*

nodigen het college uit te bewerkstelligen dat bij de eerstvolgende aandeelhoudersvergadering van de NV GAE in 2002 een einde is gekomen aan de combinatie van de functies van lid van gedeputeerde staten en commissaris van de NV GAE;

dragen het college op de staten over de uitkomst van dit proces te rapporteren;

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De Nota bestuursfuncties is in de commissievergadering uitvoerig besproken en voorzover er uit die bespreking een algemene conclusie kan worden getrokken, is het die dat er brede waardering voor die nota is.

Een tweede conclusie die kan worden getrokken uit de behandeling in de commissie is, dat de

breed gedragen opvatting van de staten is, dat uiterst kritisch moet worden gekeken naar de functie van commissaris van overheidswege in combinatie met de functie van gedeputeerde. Dat is ook de opvatting van de fractie van de VVD, waarbij wij hebben uitgesproken in beginsel uit te gaan van het scheiden van die functies. De verdere discussie in de commissie spitste zich voornamelijk toe op de huidige functies die vanuit het college van GS...

De heer SCHAAP: Ik wil even inhaken op het beginsel van het uit elkaar halen van de functies. In mijn ogen staat dat beginsel haaks op wat het college in de nota zélf aangeeft, namelijk dat in sommige situaties die combinatie wel degelijk tot de mogelijkheden behoort. Aan de ene kant heeft de heer Nijenbrinks dus veel waardering voor de nota en steunt hij die, terwijl hij het op een heel principiële punt niet met het college eens is. Kan hij daar nog even op ingaan?

De heer NIJENBRINKS: Ik kom daar in de loop van mijn verhaal nog wel op terug. Ik herhaal nog even mijn laatste zin. De verdere discussie in de commissie spitste zich voornamelijk toe op de huidige functies die vanuit het college van GS worden vervuld bij de WMD, de NOM, het Europark en GAE. De VVD-fractie onderschrijft de conclusie in de nota dat het aanbeveling verdient om bij het begin van elke nieuwe statenperiode de lidmaatschappen van GS-leden in de verschillende raden van commissarissen opnieuw te bezien, en gelet op mijn eerdere opmerking mag duidelijk zijn welk vertrekpunt mijn fractie kiest in die discussie.

Meer toegespitst op de huidige situatie en de beoordeling daarvan is het vooral de combinatie van de functies van gedeputeerde en commissaris van GAE door de heer Swierstra die de discussie levendig houdt. Wij hebben al mogen vernemen dat in ieder geval de fracties van D66, GroenLinks en ChristenUnie via het indienen van een motie hierover willen bewerkstelligen dat er bij de eerstvolgende aandeelhoudersvergadering van de NV GAE - later is daaraan toegevoegd "in 2002" - een einde komt aan die combinatie van functies. Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie zal die motie niet steunen. Dat lijkt in tegenspraak met onze beginselopvatting om die scheiding juist wel aan te brengen, maar ik hoop duidelijk te kunnen maken dat de kennelijke gretigheid van D66,

GroenLinks en de ChristenUnie op dit punt niet terecht is en eerder averechts werkt.

In de nota wordt volstrekt helder aangegeven dat er ontwikkelingen gaande zijn die ertoe moeten leiden dat een lid van GS van Drenthe niet langer zitting blijft houden in de RvC van GAE. Zodra GS van Drenthe bevoegd gezag worden over de luchthaven, dient deze combinatie van functies te worden beëindigd. Gelet echter op de huidige ontwikkelingen in het overleg zou het hoogst onverstandig en nadrukkelijk niet in het belang van Drenthe zijn, wanneer de heer Swierstra met zo ongeveer onmiddellijke ingang zijn functie in de RvC opgaf.

In de commissievergadering is van alle kanten nadrukkelijk zowel de kwaliteit als de integriteit van de betrokken gedeputeerde niet in twijfel getrokken en vanuit die constatering geldt dat het onder de huidige omstandigheden in het belang van Drenthe absoluut onverstandig zou zijn min of meer geforceerd aan te dringen op een zo ongeveer onmiddellijk vertrek uit de RvC van GAE.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. De heer Nijenbrinks noemt dit onmiddellijke vertrek geen goede zaak, omdat het niet in het belang van Drenthe zou zijn. Realiseert hij zich voldoende dat de heer Swierstra op privétitel lid is van de RvC en niet namens de provincie Drenthe? Hoe sporen die feiten dan met elkaar? Juist uitspraken als dat de heer Swierstra daar zit om de belangen van de provincie Drenthe zeker te stellen, conflicteren met het feit dat hij daar op persoonlijke titel zit.

De heer NIJENBRINKS: Jawel, maar hij heeft ook in de afgelopen periode meer dan eens bewezen dat hij in die positie de belangen van Drenthe uiterst vakkundig bewaakt.

De heer BLANKSMA: Met deze uitspraak scheidt de heer Nijenbrinks een hoeveelheid mist, terwijl wij juist de mist willen laten optrekken door een duidelijk onderscheid te maken tussen de taken die iemand heeft als privépersoon en die welke hij als commissaris namens de provincie heeft. De heer Nijenbrinks kan niet overeind houden dat de heer Swierstra daar op privétitel zit en dat hij vanwege de belangen van de provincie Drenthe daar moet blijven zitten.

De heer NIJENBRINKS: Ik heb duidelijk aangegeven dat de fractie van de VVD van mening is dat, gelet op de positie die de heer Swierstra daar heeft, het onmiddellijk opstappen niet in het belang van Drenthe is.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik hoor graag dat de heer Nijenbrinks iets preciezer aangeeft hoever de gretigheid van de drie fracties die de motie hebben ingediend, gaat. Ik heb in mijn betoog niet gezegd dat de heer Swierstra die functie met onmiddellijke ingang moet opgeven en in de motie staat dat ook niet. Ik zie daarom graag dat de heer Nijenbrinks de motie in het goede perspectief plaatst.

De heer NIJENBRINKS: Ik heb gesproken over "zo ongeveer met onmiddellijke ingang". En als ik de gelegenheid krijg mijn laatste zinnen uit te spreken, komt die nuancering er vanzelf.

Mijnheer de voorzitter. Ik wil nog even terugkomen op de door alle fracties uitgesproken waardering voor de nu voorliggende nota. Tegen de achtergrond van die nota spreekt de VVD het vertrouwen uit dat het college, wanneer het "zo-even-moment" zich voordoet, zijn verantwoordelijkheid neemt en onverwijld besluit een einde te maken aan deze combinatie van functies. Het in de lucht laten hangen van een motie die dwingt tot, zou op dit moment de belangrijke onderhandelingen en de positie van Drenthe ten opzichte van de andere aandeelhouders slechts schaden. Daarom is de fractie van de VVD niet alleen tegen deze motie, maar roept zij de andere fracties in deze staten op de door haar genoemde andere belangen mee te laten wegen. Ik hoop dan ook dat meer fracties de lijn willen kiezen van het hebben van vertrouwen in dit college en de motie als overbodig willen beschouwen.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Het punt dat er geen vertrouwen in het college is, is niet aan de orde, laat ik dat vooropstellen. Ik wil er alleen op wijzen dat er in de nota heel nadrukkelijk voor wordt gekozen het moment van beëindiging van het lidmaatschap van de RvC na deze statenperiode te laten vallen. Dat is wat anders dan wat de heer Nijenbrinks nu zegt, namelijk dat het college er verstandig mee omgaat. Wij weten hoe het college zich voorstelt daarmee om te gaan en dát is voor ons de reden geweest deze motie in te

dienen en daarmee is de motie in ieder geval formeel niet overbodig.

De heer NIJENBRINKS: De heer Engels haalt nu twee dingen door elkaar. In de nota staat niet alleen de aanbeveling om bij het begin van de nieuwe statenperiode die posities te bezien - en die aanbeveling onderstrepen wij -; in de nota staat als het om de positie bij GAE gaat, ook heel specifiek dat het op dit moment onverstandig zou zijn het lidmaatschap te beëindigen, maar dat, wanneer de situatie zich wijzigt in de zin zoals ik net heb besproken, het college zélf ook die lijn kiest. Wij hebben niet alleen waardering voor de nota, maar wij hebben ook het vertrouwen in het college dat het, als dat moment aan de orde is - en ik acht het niet onwaarschijnlijk dat dit moment zich ergens in 2002 voordoet - met een mededeling naar de staten komt. Daar hebben wij vertrouwen in en om die reden vinden wij het niet nodig er nog een motie boven te hangen.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Ik begrijp dat de fractie van de VVD hetgeen ik een paar minuten geleden namens mijn fractie heb voorgesteld, onderschrijft.

De heer NIJENBRINKS: In zekere zin onderschrijven wij dat, maar wij zijn niet voor de motie, omdat in de nota duidelijk is aangegeven - men kan het stuk erop nalezen - dat wanneer de situatie waarvan nu steeds sprake is, zich voordoet, het college zelf daaruit zijn conclusies trekt. En als de heer Swierstra zelf dat al niet zou doen, dan doet het college dat wel voor hem. Maar nogmaals, wij hebben het vertrouwen dat als die omstandigheden zich voordoen, het college met de mededeling komt dat er een einde wordt gemaakt aan deze combinatie van functies.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. In de commissie is dit onderwerp al uitvoerig aan de orde geweest en daarom kan ik er nu tamelijk kort over zijn. Ik wil mij bepalen tot de hoofdpunten van mijn inbreng in de commissie.

Voor GroenLinks zijn transparantie en scheiding van functies de uitgangspunten, waarbij wij een zeer strikte naleving van afgesproken gedragscodes van belang vinden.

Wat de functies uit hoofde van het ambt betreft, kunnen wij ons vinden in wat daarover in de nota staat.

Wat betreft de functies op persoonlijke titel wil ik hetgeen na punt 3 op pagina 33 staat citeren.

"Voor functies die op persoonlijke titel worden uitgeoefend, kan de volgende gedragscode worden gehanteerd.

De Commissaris van de Koningin, de leden van PS en GS en ook provinciale ambtenaren vervullen geen bestuursfuncties waarvan de uitoefening ongewenst is met het oog op de goede vervulling van hun ambt/functie of met het oog op de handhaving van hun integriteit en onafhankelijkheid of het vertrouwen daarin." Dat gaat tamelijk ver, want ook het vertrouwen daarin speelt een rol.

Wij zijn van mening dat zowel het commissariaat van de heer Swierstra bij GAE als het bestuurslidmaatschap van het vliegveld Hoogeveen van gedeputeerde Dijks niet aan een strenge interpretatie van dit criterium voldoet. Wat ons betreft gaat het dan ook om een ongewenste combinatie van functies. Daarom hoor ik graag welke overwegingen beide gedeputeerden hebben om aan hun lidmaatschap vast te houden en ik verzoek ze met name in te gaan op de zinsnede "of het vertrouwen daarin", omdat het voor de burgers toch kan gaan om een ongewenste vermenging van functies.

Mijnheer de voorzitter. Op grond van deze overwegingen hebben wij de inmiddels ingediende motie medeondertekend.

De heer VAN GLANSBEEK: Mijnheer de voorzitter. In de vergadering van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 november bleek dat de uitgangspunten van de Nota bestuursfuncties breed worden onderschreven. Over het te voeren beleid echter lopen de meningen uiteen. De CDA-fractie kiest voor de lijn te allen tijde de schijn van belangenverstrengeling te vermijden. Het weergeven van een juridisch toetsingskader is belangrijk, maar belangrijker is kritisch te blijven kijken naar de rol en het functioneren van de staten. Een van de afspraken was om bij evaluatie van het statenlid-van-nu dit punt nader onder de loep te nemen.

Voor de rol en het functioneren van de staten gelden de begrippen transparant, zuiver en integer. Het tegenovergestelde doet zich helaas voor; dat wordt breed uitgemeten en dat brengt het imago van de overheid schade toe. Er wordt op ons gelet, gelukkig maar. Dat is voldoende reden om alert te zijn, regelmatig in alle openbaarheid te evalueren en bij het vervullen van onze rol en in

ons functioneren risico's te vermijden. De schijn van belangenverstremgeling dient voorkomen te worden. De CDA-fractie is van mening dat voor GS-leden alleen ambtsgebonden benoemingen bij instellingen met eenzelfde publiek belang in aanmerking komen. Als zich bij deze instellingen ontwikkelingen voordoen waardoor een conflicterende situatie of de schijn van belangenverstremgeling ontstaat, is het wat ons betreft einde verhaal. Bij GAE en de WMD gaat het niet om ambtsgebonden benoemingen. Bij beide instellingen kan zich belangenverstremgeling voordoen en om niet de schijn daarvan te wekken zouden commissariaten van GS-leden moeten worden afgestoten. Dit afstoten kan wat mijn fractie betreft direct gebeuren, want geen lid is onvervangbaar, maar het is ons inziens niet chic om een instelling en collega-bestuurders voor een voldongen feit te plaatsen.

De fractie van het CDA heeft kennisgenomen van de motie van D66, GroenLinks en ChristenUnie en wacht hierover het standpunt van het college af. Het CDA kan instemmen met de in de nota gemaakte aanbevelingen.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. De Nota bestuursfuncties is - het is al eerder gezegd - statenbreed met waardering ontvangen. Hier en daar zijn in de commissievergadering door diverse fracties wat kanttekeningen geplaatst, maar over het geheel genomen konden fracties zich heel goed in de nota vinden. Enkele zaken leidden tot nadere discussie, namelijk de commissariaten van gedeputeerde Swierstra bij de WMD en GAE, de bestuursfunctie van gedeputeerde Dijks bij het vliegveld Hoogeveen en de commissariaten van gedeputeerde Weggemans bij de NOM en het Europark.

De commissariaten bij WMD, NOM en Europark en de bestuursfunctie bij het vliegveld Hoogeveen achten wij hetzij wenselijk - het gaat immers om ambtsgebonden commissariaten - hetzij niet relevant. De bestuursfunctie bij het vliegveld Hoogeveen is netjes aangemeld en heeft niet een zodanige reikwijdte dat er gauw van belangenverstremgelende situaties sprake zal zijn.

Anders ligt dat bij het commissariaat van GAE. De ChristenUnie is de mening toegedaan dat dit commissariaat, dat geen direct provinciaal belang dient en dat de heer Swierstra ook niet vanuit zijn ambt van gedeputeerde bekleedt, risico's oplevert als het gaat om belangentegenstellingen en het

daaruit voortvloeiende spanningsveld terzake van de integriteit van deze gedeputeerde. Aan die integriteit twijfelen wij in het geheel niet. Integendeel. En juist omdat wij hem een goede gedeputeerde vinden, willen wij dat hij zijn taak als zodanig kan blijven vervullen. Uit preventieve overwegingen vinden wij het daarom verstandiger dat op zo kort mogelijke termijn een einde wordt gemaakt aan dit commissariaat.

Onze fractie is in die mening nog gesterkt door uitlatingen in het afgelopen vrijdag uitgezonden VPRO-programma Argos. In dat programma werd over drie zaken wat gezegd: over declaraties van de heer Swierstra - wat gezegd werd was achterhaald, onjuist en was desinformatie van de voorzitter van Vereniging Omwonenden Luchthaven Eelde (VOLE) - over door noordelijke bestuurders toegezegde financiële steun aan de nieuwe exploitant van de vliegverbinding Eelde-Schiphol, welke steun mogelijk in strijd is met Europese regelgeving, en over verkoop door de overheid van grond op het luchthaventerrein voor een belachelijk lage vierkantemeterprijs aan de niet geheel onbekende heer Koop. Waar of niet waar? Dit alles versterkt onze overtuiging dat gedeputeerde Swierstra dit commissariaat moet beëindigen. Wat ons betreft mag dit, na afwikkeling van de overdracht van de luchthaven door het Rijk. Daar kan hij dus nog bij zijn. Wat ons betreft betekent dit ook dat de eerstvolgende aandeelhoudersvergadering in 2002 plaatsvindt nadat die overdracht compleet is gerealiseerd.

Nogmaals, de integriteit van de heer Swierstra staat wat ons betreft in het geheel niet ter discussie. Echter, voorkomen is beter dan genezen; ik verwijs maar even naar de gebeurtenissen in Zuid-Holland en Gelderland. Wij willen een integer provinciaal bestuur en wij willen ook dat die integriteit maximaal gewaarborgd is. En wat die maximale borging betreft wil ik nog wel een opmerking maken. Het heeft ook iets te maken met het onderwerp dat aan het begin van deze vergadering heeft gespeeld. Het college heeft naar onze mening die maximale borging te veel op zijn beloop gelaten. Mijn fractie heeft begrepen dat er in deze provincie nog steeds geen beroepscode is vastgesteld en dat had volgens pagina 18 van het Rapport integriteit uit 1998 in 2000 moeten gebeuren. In datzelfde rapport staan op pagina 20 ook voornemens met betrekking tot de integriteit in de richting van deze staten. Bij mijn weten zijn ook die voornemens nog niet gerealiseerd. Ook het

onderwerp Bestuursfuncties had in die voornemens een plaats moeten krijgen. Wij dringen er daarom bij het college op aan die beroepscode en alle andere voornemens uit dat rapport alsnog met spoed te realiseren, waarbij wij denken aan het eerste kwartaal van 2002.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. De Nota bestuursfuncties geeft ons inzicht in de wettelijke kaders waarbinnen mogelijke belangentegenstelling of -verstrengeling kan plaatsvinden bij bestuurlijke functies die door provinciale bestuurders worden ingenomen.

Ten aanzien van de meeste functies wordt in de nota voorgesteld de ontwikkelingen af te wachten en bij het begin van een nieuwe statenperiode de zaken opnieuw te bezien. De OPD deelt de conclusie dat als omstandigheden tussentijds veranderen, bijvoorbeeld wanneer de WMD marktgericht gaat werken of wanneer het Europark overgaat naar een exploitatiemaatschappij, er aanleiding kan zijn de situatie te wijzigen.

Voor wat betreft het vliegveld Eelde zijn wij van mening dat de heer Swierstra door op persoonlijke titel zitting te nemen in de RvC in een positie van belangentegenstelling dan wel -verstrengeling terecht kan komen. De economische belangen van het vliegveld kunnen in strijd zijn met ruimtelijke contouren en milieueisen, terwijl de gedeputeerde namens de provincie wel het woord moet voeren in de Vaste Kamercommissie voor Verkeer en Vervoer.

Mijnheer de voorzitter. Wij achten het dan ook verstandig met de beëindiging van dit commissariaat niet te wachten totdat in 2004 een wijziging van de Luchtvaartwet doorgevoerd zal worden, doch die beëindiging te laten plaatsvinden aan het eind van deze statenperiode.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. In de commissie heb ik reeds aangegeven dat wij het een bijzonder goede nota over een weerbarstige materie vinden. Moeilijke zaken als effectief nut van een functie, belangenverstrengeling, het vereiste vertrouwen en consequent handelen zijn in deze nota aan de orde. En vanmorgen heeft GroenLinks, helaas, moeten ervaren waartoe consequent handelen kan leiden.

Voor GEA lijkt de oplossing simpel: onmiddellijk kappen omdat de provincie rond 2004 bevoegd gezag gaat worden bij de vergunningverlening. Daarmee valt de functie van lid van de RvC niet te

combineren. Maar moeten wij dan reeds voor 2004 met dit lidmaatschap stoppen? Is het niet belangrijk om tot het moment waarop de provincie bevoegd gezag wordt de functie aan te houden? Er kunnen zich voor de provincie belangrijke zaken aandienen als de vaststelling van de afkopsom van de rijkssubsidie en dan is het belangrijk een goed onderhandelaar aan tafel te hebben; en als het om onderhandelen gaat manifesteert de heer Swierstra zich regelmatig als een terriër.

Toen ik deze woorden opschreef, moest ik onwillekeurig denken aan de functie van commissaris bij de Vuilafvoer Maatschappij (VAM) van onze D66-gedeputeerde mevrouw Kool in de vorige statenperiode. Zij zat dichtbij het vuur en zag nauw toe op de uitvoering van onze milieuvorschriften. Moeten wij dan nu roomser zijn dan de paus? Commissariaten bij NOM, WMD en Europark hoeven niet onverenigbaar te zijn met het ambt van gedeputeerde, omdat deze instanties doelen nastreven - ik noem alleen maar de bevordering van de werkgelegenheid - die ook voor de provincie van belang zijn. In de statuten van een NV staat dat een commissaris de verplichting heeft zich in te zetten voor het economische principe van het bedrijf, dus winstmaximalisatie. Dat is mijns inziens nog niet aan de orde, want belangenverstrengeling behoeft nog niet een belangentegenstelling te impliceren. Misschien is het zinnig - en ik poneer dit als voorstel - om een extern bureau de voorliggende materie eens kritisch te laten doorlichten en daarover advies aan de staten te laten uitbrengen - ik denk dan aan NOM, WMD en Europark - en totdat dit is gebeurd de huidige situatie te continueren.

Voor het vliegveld Hoogeveen en de heer Dijks - hoe is hij daar trouwens terechtgekomen, waarschijnlijk geparachuteerd? - gelden ongeveer dezelfde overwegingen als voor GAE. Mevrouw De Boer, onze voormalige CvdK, mag van mij gerust in het Erfgoedhuis blijven zitten, daar dreigt geen gevaar.

In de commissievergadering heb ik ook nog even aandacht gevraagd voor de lijst van nevenfuncties van de statenleden zelf. In reactie hierop zei de heer Engels dat die lijst soms heel opmerkelijk is, wat behandeling in een commissievergadering billijkt. Ik ben het graag met die stellingname eens. Daarnaast vind ik de combinatie raadslid-statenlid ook nauwelijks acceptabel, maar die situatie kan bij de komende raadsverkiezingen worden opgelost. Als eens in een commissieve r-

gadering de lijst van nevenfuncties van de staten aan de orde komt, kan de juridische afdeling dan adviseren?

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. De heer Van Glansbeek heeft zojuist gezegd dat er op ons gelet wordt. Ik denk dat wij als bestuurders dat op het ogenblik bijna dagelijks aan den lijve ondervinden en ik kan de staten meedelen dat de vele vormen waarin zich dat voordoet nogal wat tijd en energie vergen. Dat is in vele opzichten terecht, omdat het openbaar bestuur inderdaad transparant en integer dient te zijn en omdat wij alert dienen te zijn op de schijn van ongewenste belangenverstremgeling. Het is daarom van belang er veel tijd en aandacht aan te besteden en daarover heel heldere afspraken met elkaar te maken. Daarom hebben wij in de voorliggende nota ook heel helder aangegeven waar zich wel of geen knelpunten voordoen en hoe wij met die knelpunten omgaan. Betekent dit dat na aanvaarding van deze nota alle discussies over deze problematiek tot het verleden gaan behoren? Ik denk van niet, omdat deze staten net als ieder politiek parlement; ingehuurd zijn voor het afwegen en het bij elkaar brengen van belangen; belangen op allerlei terreinen en in alle mogelijke opzichten. Dus zal de discussie moeten blijven plaatsvinden. Ik heb in de commissievergadering ook gezegd dat dit ook een van de redenen is waarom wij geen nota uitbrengen met een limitatieve lijst van checkpunten, die wanneer zij afgevinkt zijn het stempel integer of niet integer krijgen. Nee, het is veeleer ook een gedragscode, een spiegel die wij onszelf regelmatig voorhouden, waarbij wij ons afvragen hoe wij met elkaar bezig zijn.

Het begrip "schijn van belangenverstremgeling" is meermalen gebruikt. Dat is ook een van de belangrijke thema's waarmee wij vandaag de dag vaak geconfronteerd worden. Die schijn dient te worden vermeden, is ook het oordeel van het college, maar de andere kant van de zaak is dat de schijn geen schijnvertoning moet worden; met andere woorden: wanneer er niets aan de hand is, moet de politiek ook bereid zijn te zeggen dat het in orde is en dat verder kan worden gegaan met het afwegen van belangen.

In de commissie is zeer uitvoerig en naar mijn mening ook op een buitengewoon goede manier gediscussieerd. Ik zal die discussie nu niet overdoen.

Dan blijven nog enkele politieke punten over, zoals de meer principiële vraag of een overheid sowieso nog wel mensen uit eigen gelederen moet willen voordragen of willen benoemen als commissaris of in een vergelijkbare functie. Daarover lopen de opvattingen in principiële zin wat uiteen. Wij kunnen constateren dat ook het Rijk, dat vraagt de gedragscode die daar wordt gehanteerd ook bij de lagere overheden in te voeren, met diezelfde vraag worstelt en in wezen zegt dat de overheid zich eigenlijk uit alle commissariaten moet terugtrekken en ingeval de overheid recht van voordracht heeft, niet meer eigen mensen - bij het Rijk ambtenaren en als het om provincies en gemeenten gaat, bestuurders - moet voordragen, maar die functies door externen moet laten vervullen. Want laat helder zijn dat er altijd ondernemingen zullen zijn waarin overheden als aandeelhouder belang hebben; soms in meerderheid, wanneer alleen overheden in die onderneming deelnemen, en soms in minderheid.

Die discussie speelt hier ook en die laat ruimte voor enige afweging. Het college heeft, gelet op veranderende omstandigheden en soms veranderende wetgeving, gemeend de staten voor te moeten stellen heel expliciet uit te spreken dat bij iedere nieuwe collegeperiode de commissariaten de revue zullen passeren en dat dan op grond van de nota en van de nieuwste inzichten de afweging wordt gemaakt of nog wel gebruik moet worden gemaakt van het recht van voordracht. Die afweging kan op dat moment tot verschillende conclusies leiden en het is aan de staten van dat moment om te discussiëren over de vraag hoe de NOM en de WMD er bij staan. Op dit moment is de mening dat het gaat om overheidsgerelateerde commissariaten en dat degene die het commissariaat bekleedt dat vanuit zijn ambt doet. In de commissievergadering ontstond als gevolg van de ingewikkeldheid van de materie enig misverstand tussen de heer Engels en mij over de vraag of het ook bij de WMD wel om een ambtsgebonden commissariaat gaat. Ik heb toen de analyse van de heer Engels bevestigd, mij niet realiserend dat ik daarmee formeel aangaf - zo staat het ook in het verslag - dat het een niet ambtsgebonden functie zou zijn, terwijl dit gelet op de procedure zoals die in de wet is vastgelegd, wel het geval is. Dat maakt voor onze beoordeling als zodanig nu niet uit en laat ook het uitgangspunt onverlet dat bij een volgende collegewisseling die commis-

sariaten de revue moeten passeren, niet alleen vanwege het commissariaat sec, maar ook vanwege de daaronder hangende ondernemingen, waarvan op dit moment ook een op een de commissarisfuncties in personele unies worden uitgeoefend.

Ten aanzien van GAE speelt een andere discussie. Meermalen hebben de staten zich afgevraagd hoe hiermee moet worden omgegaan en nog zeer recentelijk is uitgesproken dat for the time being het commissariaat nog maar even gehandhaafd moet blijven, niet alleen omdat de aandelen op dit moment nog volledig in handen van de overheid zijn - en de provincie Drenthe hoort daar ook bij - maar omdat die onderneming in een bijzondere ontwikkelingsfase verkeert. Dat zijn ook de argumenten die het Rijk hanteert in zijn afweging. Het college is met de staten van oordeel dat het commissariaat bij Eelde een eindige zaak is. Een eindige zaak vanwege de ontwikkelingen die zich daar voordoen en omdat de luchthaven een andersoortige publieke functie heeft dan de andere ondernemingen waarheen de provincie op dit moment commissarissen afvaardigt. Maar alles overwegende en de staten meermalen gehoord hebbend, heeft het college besloten wel gebruik te maken van het recht van voordracht en de op dit moment zittende gedeputeerde voor te dragen. In de toekomst zal dit niet meer zo zijn. De komende wijziging van de Luchtvaartwet vindt het college een formeel toetsingsmoment. Daar kan geen enkele twijfel over zijn. Maar in de nota staat ook dat evenzeer van belang is dat wordt ingespeeld op een veranderende houding van het Rijk ten opzichte van de regionale vliegvelden. Wanneer men vervolgens de hele nota doorleest en op zich laat inwerken op welke wijze het college gebruik wil maken van zijn recht van voordracht en op welke wijze de verschillende commissariaten worden beoordeeld, dan moet men wel constateren dat er een heel helder toetsingskader is voor de momenten waarop het college meent niet meer gebruik te moeten maken van zijn recht van voordracht. Als het dan gaat om commissariaten waarvoor dat in het verleden wel is gedaan, kan de tekst van de nota worden vertaald in "bij nader inzien vinden wij dat dat recht van voordracht weliswaar is gegeven, maar nu op een andere manier zou moeten worden ingevuld" en wordt een beroep gedaan op de desbetreffende gedeputeerde om zich terug te trekken. Het college kan alleen dit beroep doen, want de gedeputeerde

bekleedt het commissariaat op persoonlijke titel. De heer Nijenbrinks heeft al aangegeven dat, gelet op de wijze waarop wij tot nu toe hiermee zijn omgegaan en gelet op de wijze waarop de integriteitscriteria in deze nota zijn vastgelegd, het vanzelfsprekend is dat gedeputeerden die op enigerlei wijze een functie zoals in de nota beschreven, vervullen, zich aan die criteria houden en er op een gegeven moment zelf voor kiezen zich terug te trekken. En als een gedeputeerde dat dan niet zelf doet, is het aan het college om op dit punt met een heel helder advies in die richting te komen.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Even voor de theorievorming: het zou toch ook kunnen dat de betrokken gedeputeerde ervoor kiest om het gedeputeerde zijn op te geven?

De heer SWIERSTRA: De heer Engels vraagt naar de bekende weg, want in de commissie heb ik hierover al enkele opmerkingen gemaakt. Ik dacht dat we het niet meer uitvoerig over de theorie zouden hebben, maar natuurlijk is dat een mogelijkheid. Ik bespreek de zaak nu even vanuit het belang van de provincie.

Er is gesproken over belangenvermenging, potentiële belangentegenstelling, wellicht ongewenste belangenverstrengeling, de schijn van etcetera, maar sinds wij hierover nu al een paar jaar discussiëren, hebben zich dienaangaande geen nieuwe feiten voorgedaan, in ieder geval niet anders dan een stuk maatschappelijk debat. Ook hebben zich sinds de discussie van afgelopen voorjaar geen nieuwe feiten voorgedaan en toen was de conclusie dat de positie bij de luchthaven nog even gehandhaafd zou moeten worden. Hierin speelt ook een rol dat zo nu en dan de begrippen "op persoonlijke titel" en "persoonlijk belang" vermengd worden, terwijl het om twee heel verschillende zaken gaat, zeker in het geval van Eelde, waar niet eens sprake is van een financieel belang. Als persoonlijke noot kan ik eraan toevoegen dat er functies zijn die meer arbeidsplezier geven en minder tijd kosten dan het commissariaat bij de Luchthaven Eelde. Dus ook in die zin moet er een heel helder onderscheid worden gemaakt.

De fractie van de PvdA heeft heel zorgvuldig geformuleerd dat er los van de wijziging van de Luchtvaartwet, die misschien in 2003 plaatsvindt, andere elementen zijn die een rol kunnen spelen

bij de toetsing. Ik heb daar zojuist zelf ook al op geduid toen ik een van de zinnen uit de conclusie van het rapport citeerde.

Ik heb al aangegeven dat de veranderende houding van het Rijk een heel cruciale rol speelt, omdat die van invloed is op de onderhandelingen die op dit moment met het Rijk worden gevoerd.

Daaraanvolgend zullen onderhandelingen worden gevoerd over de positie die de provincie Drenthe - ik spreek hier nadrukkelijk namens het college - ten opzichte van de luchthaven in gaat nemen. Daarbij zal de vraag aan de orde komen wat er gebeurt met de aandelen wanneer het Rijk zich terugtrekt. Worden die overgenomen door de provincie en de andere overheidsaandeelhouders of komt er op enig moment ook een private aandeelhouder in het spel? De discussie daarover is op dit moment absoluut nog niet afgerond, maar die discussie kan ook in fasen plaatsvinden. Dat zijn allemaal zaken waarin het belang van de onderneming een belangrijk ijkpunt is, en daarmee ook het belang van de provincie Drenthe als aandeelhouder en van de provincie als zelfstandig overheidsorgaan, dus los van de provincie als gebied. Dat zo zijnde zullen er de komende tijd verschillende onderhandelingsmomenten ontstaan en het college meent dat er met de nota in de hand zoveel waarborgen zijn, zeker ook gelet op de transparante discussie die in deze zaal daarover is gevoerd, dat er een goede discussie komt en dat de betrokken bestuurders een verstandige keuze zullen maken en anders daartoe wel publiekelijk zullen worden uitgedaagd en omdat er vertrouwen is in de wijze waarop het college met de nota omgaat. Dat het juist om die reden niet verstandig zou zijn om in formele zin enige uitspraak te doen over het moment waarop een gedeputeerde zich uit een functie zou dienen terug te trekken. Dat het in de rede ligt, dat de verwachting is dat de kans erg groot is dat die situatie zich in de loop van het komende jaar zal voordoen, wil ik voor de volle 100% onderschrijven. Die kans is inderdaad buitengewoon groot. Maar ik verzoek de staten het dan niet te laten bij het uitspreken van vertrouwen in het college door de nota aan te nemen - dat los van de keuzes die over enkele jaren gemaakt zullen worden ten aanzien van de WMD enzovoorts - maar ook vertrouwen uit te spreken in de wijze waarop in dit expliciete geval het college omgaat met de weging van de meer specifieke aspecten rond de Luchthaven Eelde.

Mijnheer de voorzitter. Ik ga op dit moment niet verder in op alle aspecten rond de NOM en Europark. Ik denk dat die in de commissievergadering meer dan voldoende zijn belicht en in deze vergadering door de verschillende fracties meer dan genoeg zijn gemarkeerd. De voorliggende nota biedt ook alle ruimte om daarover een principiële discussie te voeren.

Mijnheer de voorzitter. Het Vliegveld Hoogeveen ziet er ongeveer uit als de Westerbrink zonder bomen en ligt ergens in de kom van Hoogeveen. Bij dit vliegveld is een lid van het college hobbymatig actief. Wij horen van die luchthaven verder nooit wat, zelfs geen klachten. Het college ziet dan ook geen enkele aanleiding om ten aanzien van die luchthaven een ander standpunt in te nemen dan ten aanzien van de andere in deze nota beschreven bestuursfuncties. Ook voor die functie geldt de toetsing op basis van alle criteria die zijn genoemd.

De heer Gaasbeek heeft gevraagd of niet een extern bureau gevraagd moet worden een aantal zaken te bekijken. Zeker op dit moment zie ik daartoe geen aanleiding. Ik denk dat wij met de nota zoals die nu voorligt en die is getoetst aan vele andere externe nota's een heel helder beeld hebben gekregen van onze positie en dat de staten met deze nota meer dan voldoende argumenten in handen hebben om een helder politiek besluit te nemen. Of zij dan voor- of tegenstemmen is aan de staten zelf. Wanneer zich een heel specifiek probleem voordoet, bijvoorbeeld een nieuwe vormgeving van een onderneming dan kan het best zijn dat wij op enig moment externe expertise inhuren, maar ten aanzien van het probleem dat nu speelt, lijkt mij dat niet nodig.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. De gedeputeerde heeft zelf in de commissievergadering gezegd dat bij de NOM en de WMD in het belang van de provincie beleid wordt gevoerd, maar dat de ontwikkeling meer de economische richting uit kan gaan waardoor andere facetten minder belangrijk worden. Om daarop alert te zijn heb ik inschakeling van een extern bureau voorgesteld. Dat bureau kan piketpaaltjes zetten, zodat wij weten op welk moment wij moeten reageren.

De heer SWIERSTRA: Als het gaat om de Luchthaven Eelde dan is het helder dat het meer com-

mercieel worden van de onderneming een van de ijkpunten zal zijn. Maar dat is zo nauw gerelateerd aan de aandelenverhouding en alles wat daarmee samenhangt, dat daar op zichzelf geen afzonderlijk extern advies voor nodig is, zeker op dit moment niet. Het college acht de staten ook voldoende in staat en geëquipeerd om op dit moment de daartoe geëigende besluiten te nemen. Mijnheer de voorzitter. De heer Baas heeft nog gesproken over het project Integriteit. Ik kan hem meedelen dat wij al een heel eind zijn met de desbetreffende nota. Wij hopen dat die in het eerste kwartaal van 2002 gereed zal zijn - die kans is ook nadrukkelijk aanwezig - maar die nota zal zeker in de eerste helft van 2002 verschijnen.

De VOORZITTER: Ik vermoed dat er wel behoefte bestaat aan een tweede termijn. Ik ga er ook van uit dat het niet lukt die tweede termijn, inclusief het antwoord van het college voor 12.00 uur af te ronden. Om 12.00 uur krijgen wij een lunchconcert aangeboden door het Drents Senioren Orkest en daarom stel ik de staten voor de vergadering nu te onderbreken.

Daartoe wordt besloten.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering.

(Schorsing van 11.56 uur tot 13.15 uur.

De heren Harleman, Holman en Wendt verlaten de vergadering.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

TWEEDE TERMIJN

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik wil een korte opmerking vooraf maken; een opmerking die bedoeld is om helder te stellen hoe het met de WMD zit. Ik meende in de nota te hebben gelezen dat, wanneer het college kan besluiten wel of niet iemand van provinciale huize als commissaris te benoemen, het om een niet-ambtsgebonden functie gaat, maar ik heb mij laten uitleggen - en eigenlijk had het nieuwe antwoord van de gedeputeerde mij er ook al van overtuigd - dat het in wezen wel om een ambtsgebonden functie gaat. Daarmee komt de zaak anders te liggen.

Mijn fractie heeft nog eens nagegaan hoe de discussie in eerste termijn is verlopen en wat de ver-

schillende bijdragen inhielden en op grond hiervan is de fractie tot de volgende slotsom gekomen.

Met name de vraag van de PvdA wat nu precies het belang is om eventueel te overwegen om niet met onmiddellijke ingang het commissariaat van de luchthaven te beëindigen en het antwoord dat het vooral gaat om de waarborging van de toekomst van het aandelenpakket - ik had dit antwoord niet zo duidelijk in de nota gelezen, maar ik begrijp dat dit antwoord besloten ligt in het zinnetje "De wijze waarop het Rijk omgaat met de luchthaven" - maakt het allemaal een stuk helderder. De conclusie van mijn fractie is dat dit belang zou kunnen vallen onder de uitzonderingssituatie die in de brief van het kabinet genoemd is, namelijk dat bepaalde omstandigheden rechtvaardigen niet met onmiddellijke ingang een commissaris die daar als persoon zit, uit een vennootschap terug te trekken.

Gelet op die ontwikkeling wil ik een tekstwijziging voorstellen in de mede namens de fracties van GroenLinks en de ChristenUnie ingediende motie. De alinea die begint met de woorden: "nodigen het college uit te bewerkstelligen..." moet als volgt worden gelezen:

nodigen het college uit te bewerkstelligen dat na afronding van de onderhandelingen over de terugtrekking van het Rijk, naar verwachting in de loop van 2002, een einde is gekomen aan de combinatie van de functies van lid van gedeputeerde staten en commissaris van de NV GAE;

Ik voeg daar nog aan toe dat het college de staten nadrukkelijk heeft gevraagd een dergelijke motie niet aan te nemen, omdat naar de mening van het college de nota voldoende waarborgen bevat en dat het doen van een formele uitspraak dan wellicht contraproductief werkt, maar mijn fractie is van oordeel dat de manier waarop de discussie is gevoerd - in het voorjaar een interpellatie en nu naar aanleiding van een nota - en gelet op het feit dat er tussen een en ander nog maar heel weinig licht zit, het goed is dat de staten tot een duidelijke afronding van de discussie komen.

De VOORZITTER: Ik neem aan dat de heer Engels de voorgestelde tekstwijziging op papier heeft staan en dat de motie nog dezelfde ondertekenaars kent.

De heer ENGELS: Zo is het. Mijnheer de voorzitter. Ik heb op een wat humoristische wijze gere-

geerd op de keuze waarvoor gedeputeerde Swierstra in de toekomst wellicht komt te staan. Ik wil wel nadrukkelijk vermeld hebben dat mijn fractie van harte hoopt dat áls hij voor die keuze komt te staan - en wij gaan ervan uit dat dat moment nakende is - hij met overtuiging zal kiezen voor voortzetting van het lidmaatschap van GS. Wij zouden niet zonder hem kunnen!

De VOORZITTER: En over dit laatste punt wil de heer Engels geen motie indienen?

De heer ENGELS: Ik wil af en toe ook best wat intrekken.

De VOORZITTER: Met enige inspanning moet de gewijzigde tekst leesbaar zijn. De motie wordt vernummerd tot B.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. De heer Engels voegt aan zijn motie de woorden "na afronding van de onderhandelingen over de terugtrekking van het Rijk" toe, maar op het moment dat die onderhandelingen afgerond zijn, gaat de nieuwe wet in. De heer Engels spreekt dus in feite over de periode tot 2004.

De heer ENGELS: Dat is een misverstand. De aanpassing van de Luchtvaartwet en het moment waarop die in werking treedt, is een heel ander moment dan het moment waarop de onderhandelingen zullen zijn afgerond. Ik kan mij ook niet aan de indruk onttrekken dat dat moment misschien dichterbij is dan ik nu vermoed.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Mag ik, wellicht ter voorkoming van een tweede termijn van mijn fractie, de heer Engels nog een vraag stellen over de passage in de motie dat dient te worden voorkomen dat er "sprake kan zijn van een risico of de schijn van belangenverstrengeling en/of conflicterende situaties"? Als het om de WMD en de NOM gaat, is het helder, maar is deze passage bedoeld om een deur open te zetten voor een nieuwe discussie over de commissariaten bij die bedrijven? Immers, dat daar de belangen verstrengeld zijn, is voor eenieder duidelijk, maar wij vinden dat in die gevallen ook wenselijk.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb in eerste termijn gezegd dat wat ons betreft de discussie kan worden afgerond conform de opvat-

tingen die het college in de nota heeft verwoord. Dat geldt voor de NOM, dat geldt voor het Europark en dat geldt - met name gelet op de discussie daarover in de commissie - dus ook uitdrukkelijk voor de WMD. Maar ik voeg daaraan toe dat nu een iets ander licht geworpen is op in feite de ambtsgebonden functie van commissaris bij de WMD, de situatie bij de WMD niet meer onder de strekking van de motie valt. Ik kan de heer Schaap dan ook geruststellen dat wat ons betreft de situatie bij de WMD geen punt van discussie meer is.

De VOORZITTER: Heeft de heer Schaap na deze interruptie nog behoefte aan een tweede termijn?

De heer SCHAAP: Ja, maar heel kort. De aanpassing van de motie op het punt van de termijn sluit naadloos aan bij wat de fractie van de PvdA op dit punt in eerste termijn heeft voorgesteld. Daarmee past deze motie bij onze opvattingen en zullen wij haar steunen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Namens de fractie van de VVD kan ik ook kort zijn. De toelichting die de heer Engels zojuist op zijn motie heeft gegeven, mondde uit in een tekstwijziging die wij nog zwart op wit voorgelegd krijgen. Met deze tekstwijziging komt naar mijn mening de strekking van deze motie zo akelig dicht bij hetgeen de gedeputeerde in zijn eerste termijn heeft uitgesproken, dat ik er met enige nadruk op wil wijzen dat het daarmee in feite een overbodige motie is geworden. Ik wil de fracties in deze staten daarom nogmaals in overweging geven dat ook zo te zien en de motie na deze wijziging niet meer als nuttig en noodzakelijk te zien.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Is dit nu een oproep aan ons of een oproep aan het college om de motie over te nemen? Beide oproepen hebben hetzelfde effect en de oproep aan het college lijkt mij logischer.

De heer NIJENBRINKS: Dat klopt, daar moet ik helder in zijn. Ik heb gezegd - en dat geldt natuurlijk voor beide partijen - dat wat in eerste termijn door de gedeputeerde is gezegd en wat nu in een motie voorligt, zo dicht bij elkaar ligt dat de motie haar waarde verliest. Ik weet niet hoe de gedeputeerde hierop reageert, maar ik doe nu in ieder geval een oproep op de fracties om, nu het zo ligt,

het ermee eens te zijn dat de motie in feite overbodig is.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik wil alleen een opmerking maken in de richting van de heer Nijenbrinks.

Als er dan geen licht zit tussen de motie en dat wat het college heeft gezegd, zal hij dan, wanneer het college de motie niet overneemt, de motie steunen?

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. De heer Blanksma gaat nu natuurlijk wel voorbij aan wat ik in eerste termijn heb gezegd. Ik vond de motie in haar oorspronkelijke vorm al overbodig. Het college heeft uitgesproken in feite conform de wens van de staten te zullen handelen. Ik heb vertrouwen in het college en ik wacht dat allemaal graag af. Ik vind een motie die blijft hangen, overbodig en in feite wat schadelijk voor de positie van de gedeputeerde binnen de RvC.

De heer VAN GLANSBEEK: Mijnheer de voorzitter. Wij onderschrijven de woorden van de heer Schaap en steunen derhalve de motie. Wij zijn blij dat dit signaal kan worden afgegeven.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Alhoewel ik medeondertekenaar ben van de oorspronkelijke motie, heb ik geen overleg gehad met de heer Engels over de tekstwijziging. Maar in dit geval zal ik hem dat niet kwalijk nemen, want de wijziging is in overeenstemming met wat ik in eerste termijn heb gezegd.

Mevrouw NIEUWENHUIZEN: Mijnheer de voorzitter. Wij steunen de motie niet.

De heer GAASBEEK: Mijnheer de voorzitter. Ik vond het antwoord van de gedeputeerde Swierstra duidelijk en ik denk niet dat deze motie nu nog nodig is.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik moet de heer Baas mijn excuus maken. Ik heb kort met hem gesproken en ik meende dat het ook over de tekstwijziging ging, maar hij heeft volkomen gelijk en ik bied hem mijn verontschuldigen aan.

De heer BAAS: Die zijn aanvaard.

De VOORZITTER: Waarvan akte!

Ik schors de vergadering voor overleg van het college.

(Schorsing van 13.28 uur tot 13.45 uur.)

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Na de langdurige discussies in de commissie en in de staten, welke discussies zijn voorafgaan door een aantal incidentele discussies over onderdelen van het beleid met betrekking tot Eelde in het afgelopen jaar, kan ik constateren dat de discussie thans is verengd tot louter de wijze waarop op dit moment, c.q. op de korte termijn, met de commissariaten en met name met het commissariaat van de luchthaven Eelde moet worden omgegaan. Ook wat het college betreft was het een goede discussie. Juist op het punt waarop de discussie nu vooral betrekking heeft, zijn de standpunten nadrukkelijk bij elkaar gekomen. Juist op tere onderwerpen als bestuursfuncties, integriteit enzovoorts, is men bereid geweest naar elkaar te luisteren. Dat is grote winst voor de kwaliteit van de manier waarop de staten met dergelijke zaken willen omgaan.

Het is van belang erop te wijzen dat het door de heer Engels ingediende voorstel een motie is en geen amendement. Hij had namelijk een amendement in kunnen dienen met als strekking om bij de vaststelling van de nota de uitgangspunten te wijzigen. Dit gevoegd bij de uitleg die de heer Engels aan de nota heeft gegeven, geeft aan dat we in wezen op één lijn zitten als het gaat om de wijze waarop deze problematiek moet worden aangepakt.

Helder is dat ook het college van oordeel is dat een commissaris namens de provincie bij de luchthaven Eelde in de toekomst niet meer uit eigen gelederen kan komen. Helder is ook dat zowel voor het college als voor de staten het moment waarop de thans in functie zijnde commissaris terugtreedt zich in de loop van komend jaar kan voordoen. In de inmiddels aangepaste motie is dat uiteindelijk verwoord en is dat tijdstip bepaald op "na afronding van de onderhandelingen over terugtrekking van het Rijk, naar verwachting in de loop van 2002".

Het college is van oordeel dat het zelfstandig moet kunnen beoordelen, maar wel binnen de grenzen van de Nota bestuursfuncties, wanneer dit moment is aangebroken; het zal daarbij de

belangen wegen die door fracties in de staten - waarbij in laatste instantie ook de fractie van D66 zich heeft gevoegd - zijn aangegeven.

Die redenen met elkaar hebben het college ertoe gebracht om het signaal dat de staten bij de vaststelling van deze nota afgeven, te accepteren. Het college neemt de motie over als een nadere explicitering van wat in de Nota bestuursfuncties is vastgelegd.

Mijnheer de voorzitter. Ik heb in tweede termijn geen andere reacties vanuit de fracties gehoord en ik meen daarom de discussie te kunnen afsluiten met de vaststelling dat deze nota een heel goed traject in de staten heeft doorlopen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de motie, zoals die voorkomt op stuk B' door het college is overgenomen, waardoor er niet meer over behoeft te worden gestemd.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

4. Het voorstel van gedeputeerde staten van 14 november 2001, kenmerk 46/6.9/2001009852, Toedeling beheer Overijsselsche Vecht

(statenstuk 903)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 19 november 2001.

Mevrouw REMMELTS: Mijnheer de voorzitter. Ik heb vanmorgen op de sprekerslijst ingetekend, omdat wij in de commissievergadering geconcludeerd hebben dat dit stuk niet echt goed in de fracties kon worden besproken, omdat wij het daarvoor te kort in ons bezit hadden. Wij hebben in de commissie geconstateerd dat de in het stuk vermelde besluiten goed zijn voorbereid en dat het stuk alleen maar recht wordt gedaan wanneer er in deze vergadering nog enkele woorden aan gewijd worden.

Het stuk is goed onderbouwd. De toewijzing van het beheer van de rivier aan de waterschappen past bij de overtuiging dat provincies en waterschappen hun taken op het gebied van waterbeheer goed kunnen uitvoeren. Het niet strak vasthouden aan de stroomgebiedbenadering is goed

gemotiveerd en daarom kunnen wij met dit compromisvoorstel instemmen.

Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering hebben wij ook vragen gesteld over de financiering. Waterbeleid 21e eeuw heeft een duidelijke opdracht, namelijk het voorkomen van te veel, te weinig en te vuil water. De VVD wil dit statenstuk dan ook aangrijpen om nogmaals te benadrukken dat PS een belangrijke rol hebben bij de plannen en opdrachten die de waterschappen moeten uitvoeren. PS moeten ervan doordrongen zijn dat het waterbeheer in de 21e eeuw een behoorlijke financiële bijdrage zal vragen. Het is dan noodzaak om zorgvuldig de juiste afwegingen te maken, waarbij voor de VVD nut en noodzaak, de relatie kosten-baten en milieu en maatschappelijk rendement belangrijke criteria zijn.

Aan waterbeheer doen kan een gebied niet alleen. Naast waterschappen, gemeenten en provincies is er een verantwoordelijkheid voor Europa, de buurlanden en het Rijk. Goed overleg is hier uiterst belangrijk.

Gericht op de uitvoering van toekomstige ontwikkelingen en daaruit voortvloeiende beheerstaken rondom de Vecht houdt dit in dat, om geen onevenredig zware lasten te leggen op de ingelanden, het belangrijk is dat het college in overleg blijft met de genoemde betrokkenen, maar ook met Nedersaksen. Ook Nedersaksen moet hierin een stuk verantwoordelijkheid nemen en de problemen niet afwentelen op de lager gelegen gebieden.

In het stuk is sprake van een overeenkomst tussen Nederland en Nedersaksen die in 1974 is afgesloten. Wij willen graag van het college weten of die afspraken uit 1974 nog wel toegesneden zijn op de situatie van nu en op de dingen die moeten worden gedaan in het kader van het waterbeheer 21e eeuw.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Ook wij werden te laat in bezit gesteld van dit stuk om het nog voor de commissievergadering in de fractie te kunnen bespreken. Wij hebben het daarna bekeken en ik kan nu medelen dat wij graag akkoord gaan met dit stuk.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. In de commissievergadering is al meegedeeld wat de reden was om op deze wijze een vorm van compromis van de stroomgebiedgedachte te accorderen. Ik kan medelen dat het waterschap

waar wij het meest contact mee hebben, namelijk Velt en Vecht, ook kan instemmen met deze aanpak en daarmee ook met de wijze waarop de lasten die hiervan het gevolg zijn, zullen worden gedeeld. Ik wijs erop dat alles wat dienaangaande gebeurt, plaatsvindt binnen de criteria die in Brokx-nat zijn gesteld, waarin passages zijn opgenomen over een acceptabele verschuiving van lasten. Het voorliggende voorstel blijft binnen die bandbreedtes.

Betekent dit dat wij nu van alle lastendiscussies af zijn? Nee, zeker niet, want de komende jaren zal op waterhuishoudkundig gebied nogal wat werk moeten worden verzet. Dat kan tot lastenverhoging leiden en wij zijn zowel in IPO-verband als in verband van de Unie van Waterschappen nadrukkelijk met het Rijk in overleg over de vraag of de activiteiten die niet behoren tot het hoofdwatersysteem maar tot het regionale systeem, waarvoor wij verantwoordelijk zijn, ook voor medefinanciering in aanmerking komen, wanneer de daarvoor benodigde investeringen een onaanvaardbaar effect op de lokale lastendruk hebben. Het Rijk heeft zich bereid getoond daarover in discussie te gaan. Dat levert overigens nog geen centen op, maar dat terzijde.

Het spreekt voor zich dat het water niet ophoudt bij de grens. Dat is dan ook een van de redenen waarom inmiddels de Kaderrichtlijn water door de Europese Unie (EU) is uitgevaardigd. Die richtlijn wordt op dit moment geïmplementeerd en de implementatie van de gehele richtlijn is onder andere afhankelijk van een tweetal pilotprojecten, waarvan een in onze regio, namelijk de pilot Eems, waarin ook de provincie Drenthe deelneemt. Hoe dat precies uitpakt, moeten we afwachten. Maar zoveel is wel zeker, dat onze inzichten over het waterbeheer van de 21e eeuw op een aantal oude afspraken een ander licht werpen. In 1974 dachten wij wel alles voor elkaar te hebben, maar dat blijkt nu niet meer geheel het geval te zijn. Zolang afspraken niet zijn opgezegd, bestaan ze nog, maar het is de vraag of ze nog helemaal op de huidige situatie zijn toegesneden. In het kader van de stroomgebiedsontwikkeling, de Kaderrichtlijn water en de investeringen in het kader van WB21 zal hierover nader gediscussieerd worden. Dit laat onverlet dat het voorliggende voorstel kan worden uitgevoerd.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

5. Het voorstel van gedeputeerde staten van 29 oktober 2001, kenmerk 43/6.2/2001008134, Actieprogramma jeugdzorg 2002

(statenstuk 895)

6. Het voorstel van gedeputeerde staten van 31 oktober 2001, kenmerk 44/6.14/2001009923, Intrekking Verordening regelende de samenstelling, de bevoegdheid en de werkwijze van de Provinciale Raad voor de Volksgezondheid

(statenstuk 899)

7. Het voorstel van gedeputeerde staten van 6 november 2001, kenmerk 45/6.7/2001010118, Verhoging subsidie 2002 Regionaal Patiënten-/Consumentenplatform Drenthe ten behoeve van activiteiten uitkeringsgerechtigden

(statenstuk 902)

met het op deze punten betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Cultuur en Welzijn van 21 november 2001;

8. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 december 2001, kenmerk 49/6.3/2001011176, Jeugdparticipatie

(statenstuk 906)

9. Het voorstel van gedeputeerde staten van 29 oktober 2001, kenmerk 43/6.3/2001009700, Subsidieverordening onderhoud landschapselementen Drenthe (ROL Drenthe 2002)

(statenstuk 896)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Milieu, Water en Groen van 19 november 2001.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

10. Het voorstel van gedeputeerde staten van 31 oktober 2001, kenmerk 44/6.22/2001009931, en de nadere brief van 29 november 2001, Proceskosten Fonds flexibel beleid

(statenstuk 901)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 november 2001.

De heer BLANKSMA: Mijnheer de voorzitter. Ik heb er behoefte aan bij dit statenstuk een korte stemverklaring af te leggen.

In de commissie hebben wij ten aanzien van dit statenstuk een voorbehoud gemaakt, maar na de nadere brief hierover van het college kunnen wij alsnog met dit statenstuk instemmen.

Vervolgens besluiten de staten zonder hoofdelijke stemming overeenkomstig het voorstel van het college.

11. Het voorstel van gedeputeerde staten van 31 oktober 2001, kenmerk 44/6.4/2001009701, 5^e wijziging provinciale begroting 2001

(statenstuk 898)

met het op dit punt betrekking hebbende verslag van de Statencommissie Bestuur, Financiën en Economie van 21 november 2001;

12. Het voorstel van gedeputeerde staten van 22 november 2001, kenmerk 46/6.10/2001010393, Verordening Plattelandsontwikkelingsplan Samenwerkingsverband Noord-Nederland (PLOP) en de nadere brief van 29 november 2001, kenmerk SNN/2001/470348, van het Dageelijks Bestuur van het Samenwerkingsverband Noord-Nederland, houdende beantwoording van de in de vergadering van de Interprovinciale Statencommissie gestelde vragen over het PLOP

(statenstuk 904)

13. Het voorstel van gedeputeerde staten van 5 december 2001, kenmerk 49/6.24/2001011400, Technische aanpassingen subsidieregelingen Samenwerkingsverband Noord-Nederland per 1 januari 2002

(statenstuk 907)

met het op deze punten betrekking hebbende verslag van de Interprovinciale Statencommissie Noord-Nederland van 20 november 2001.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten de staten telkens overeenkomstig het voorstel van het college.

De VOORZITTER: Wij zijn hiermee nog niet aan het einde van de vergadering gekomen, want op grond van besluitvorming van hedenochtend geef ik nu het woord aan de heer Engels.

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. De fractie van D66 heeft met zijn interpellatie van 3 oktober jl. gepoogd naar aanleiding van de intrekking van de Nota festivalbeleid een open discussie op gang te brengen over de achterblijvende kwaliteit van het cultuur- en welzijnsbeleid in het algemeen. Onze vraag was de staten een rapportage te doen toekomen met een analyse en een oplossingsvoorstel voor de gerezen problemen. Wij vroegen daarbij in het bijzonder niet alleen aandacht te schenken aan de ambtelijke invalshoek, maar daarbij ook de vraag naar de politiek-bestuurlijke aansturing te betrekken. Het college heeft de staten een rapportage toegezegd, zodat de staten zouden kunnen debatteren over hetgeen het college ter verbetering zou aanragen. In plaats van die rapportage hebben wij op 6 november een kort briefje ter kennisneming gekregen. In die brief gaat het uitsluitend over het omgaan met gebleken ambtelijke onvolkomenheden. In de commissievergadering hebben wij aangegeven dat dit niet de overtuigende aanpak is waar met name ook het CDA om vroeg. Het college heeft zich teruggetrokken op de stelling dat het om een intern onderzoek gaat, dat interne managementrapportages (MARAPs) niet voor de staten bedoeld zijn en dat het personeelsbeleid een zaak

van het college is. Formeel mag dat juist zijn, maar onze indruk is dat het college kennelijk alleen op formele wijze inhoud geeft aan de uitgesproken collectieve verantwoordelijkheid voor dit vraagstuk. Het zal duidelijk zijn dat mijn fractie daar eigenlijk geen genoegen mee kan nemen. Wij vinden een en ander niet bevorderlijk voor het beeld en de kwaliteit van het provinciaal bestuur. Mijnheer de voorzitter. Wij realiseren ons terdege dat de materie gevoelige kanten heeft. Maar juist daarom, zo is onze indruk, zou daarmee niet krampachtig moeten worden omgegaan. Welk belang is daar nu mee gediend? Nu ontstaat in de eerste plaats het beeld dat het college informatie voor de staten achterhoudt. Het college verschuilt zich achter de formaliteit dat interne MARAPs niet voor de staten zijn bedoeld. Dat overtuigt inhoudelijk natuurlijk niet. Het komt over als een afleidingsmanoeuvre. Waarom heeft het college er niet een normaal statenstuk van gemaakt? Het college en de collegepartijen bevestigen en versterken met deze houding de indruk dat er blijkbaar toch een specifieke betrokkenheid van de eerst verantwoordelijke gedeputeerde is bij dit probleem. Immers, waarom wordt de portefeuillehouder op een voor iedereen zichtbare wijze afgeschermd? D66 acht deze benadering volstrekt contraproductief. Het college wekt het vermoeden de staten niet de gevraagde informatie te willen geven, terwijl er toch een inlichtingenplicht is. Dit alles lijkt mij slecht voor de beeldvorming. Daar komt nog bij dat de portefeuillehouder in politieke zin blijft bungelen, hetgeen niet bevorderlijk is voor een herstel van het politieke gezag in de staten en in het veld.

Mijn fractie vraagt het college nog eens indringend om de staten de gevraagde en toegezegde informatie op een ordentelijke wijze aan te leveren. Wij roepen het college op openheid van zaken te geven en een zakelijke discussie - ik herhaal: een zakelijke discussie - met de staten niet uit de weg te gaan. Het college heeft de verantwoordelijkheid op zich genomen en wij vragen het dan ook die voluit in te vullen.

Mijn fractie wil daarover graag de volgende motie indienen.

Motie C

Provinciale Staten van Drenthe, in vergadering bijeen op 12 december 2001;

gelezen de brief van 6 november 2001 inzake de gang van zaken van de Nota festivals;

gehoord de beraadslaging;

overwegende:

- *dat bovenbedoelde brief onvoldoende aanknopingspunten biedt om tot een oordeelsvorming inzake de algemene problematiek rondom de portefeuille cultuur en welzijn te komen;*
- *dat het college in de vergadering van 3 oktober 2001 heeft toegezegd dat de staten een rapportage krijgen;*

van mening:

- *dat het zowel uit een oogpunt van open en transparant bestuur als uit een oogpunt van politieke verantwoordelijkheid noodzakelijk is dat de staten over alle door hen gevraagde informatie kunnen beschikken;*

dragen het college op alsnog een rapportage aan de staten aan te bieden waarin wordt ingegaan op zowel de ambtelijke problematiek alsook de kwestie van de bestuurlijke en politieke verantwoordelijkheid op dit punt;

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: Ik stel vast dat de motie voldoende is ondersteund en daarom bij de beraadslaging kan worden betrokken.

Omdat de staten de tekst van de motie inmiddels hebben ontvangen, kan het debat meteen doorgaan.

De heer MASTWIJK: Mijnheer de voorzitter. In deze statenzaal is op 3 oktober naar aanleiding van de door D66 gehouden interpellatie een redelijk uitgebreid debat gehouden. Ik herinner mij toen een discussie te hebben gehad met de heer Engels over met name de vraag of het om een collegiale dan wel een verantwoordelijkheid van de eerste portefeuillehouder ging. Ik heb toen heel nadrukkelijk gezegd - en in de commissievergadering van 21 november heb ik dat herhaald - dat wat ons betreft hier sprake is van een collegiale verantwoordelijkheid. Waar hebben we het dan over? Er is een verantwoordelijkheid voor het

personeelsbeleid, voor het personeelsbeheer en als uitvloeisel daarvan een verantwoordelijkheid voor het leveren van goede statenstukken.

Op 21 november heb ik andermaal de verantwoordelijkheid bij het totale college gelegd. Er is een onderzoek geweest dat heeft geleid tot de brief van 6 november, in welke brief het college heeft geschetst wat er volgens hem binnen die collegiale verantwoordelijkheid gedaan is, c.q. gedaan zou moeten worden. Dat is gedaan en mijn fractie heeft er geen enkele behoefte aan daar inhoudelijk nog verder op in te gaan. Als de verantwoordelijkheid daar wordt gelegd waar zij thuishoort dan vindt mijn fractie dat ruim voldoende. En of de genomen maatregelen voldoende zijn? Ik nodig iedereen in deze statenzaal uit - de heer Engels zal dat ongetwijfeld ook nog doen - om het college op dit punt op zijn daden te beoordelen. Met andere woorden: ik ga ervan uit dat de motie die zojuist is ingediend dezelfde is als die waarvan wij de tekst al hadden. Mijn fractie meent dat er onvoldoende aanknopingspunten en onvoldoende nieuwe gegevens zijn om met die motie mee te gaan. Wij zullen tegen de motie stemmen.

De heer NIJENBRINKS: Mijnheer de voorzitter. Ik zou in herhaling vallen wanneer ik de argumenten die de heer Mastwijk al naar voren bracht, opnieuw noemde. Op grond van die argumenten hebben ook wij geen behoefte aan deze motie.

De heer SCHAAP: Mijnheer de voorzitter. Daar wil ik mij graag bij aansluiten.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Voor de fractie van GroenLinks is vooral de inlichtingenplicht die de heer Engels noemde reden geweest toch nog even wat dieper in deze kwestie te duiken, dit los van de discussie die op 3 oktober in de staten en op 21 november in de commissie is gevoerd. Wij hebben hierover contact gehad met de plaatsvervangend directeur-griffier en hij heeft aangegeven dat hij het verzoek om inzage teneinde een statenlid zijn controlerende taak te kunnen laten vervullen, in de volgende GS-vergadering zou inbrengen. Ik vond dat een waardevolle suggestie en daarom hebben wij daarmee ingestemd. Gisteren werd ons duidelijk dat het antwoord van het college op onze vraag negatief was. De reden die het college noemde was dat het om interne bedrijfsvoering ging.

In artikel 167, tweede lid, van de Provinciewet staat kort samengevat dat GS PS de gevraagde inlichtingen geven, behalve als dit in strijd is met het openbaar belang. Dat openbaar belang lijkt mij in dit geval niet aan de orde. De reden van interne bedrijfsvoering wordt nergens genoemd, laat staan dat duidelijk wordt gemaakt wat dat dan is. Dat is de reden waarom wij de motie wél steunen. Inzage betekent voor ons absoluut nog niet dat wij er daarna ook in de staten over willen discussiëren. Wij willen de stukken graag kunnen inzien om erover te kunnen oordelen. Of daar dan een vervolg op komt, is vers twee.

De heer BAAS: Mijnheer de voorzitter. Ik kan mij helemaal vinden in de woorden die de heer Mastwijk hierover heeft gesproken.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. En het is andermaal de portefeuillehouder bestuur die namens het college in collegiaal verband de beantwoording bij dit punt doet.

Mijnheer de voorzitter. Dit punt is inmiddels verschillende malen aan de orde geweest en daar waar ambtelijke onvolkomenheden als reden zijn genoemd om het stuk terug te nemen en het college bij de interpellatie al heeft laten weten de volledige verantwoordelijkheid daarvoor te nemen en daarover ook verantwoording wil afleggen, kan er per definitie al geen sprake zijn van het uit de wind houden van gedeputeerden of iets dergelijks. Nee, er is hier nadrukkelijk sprake van een collegiale verantwoordelijkheid en omdat het gaat om de kwaliteit van het bestuur kiest het college ervoor zijn standpunt te laten verwoorden door de portefeuillehouder bestuur. Het had ook iemand anders kunnen zijn, maar dat heeft niets te maken met de inhoudelijke verantwoordelijkheid van een gedeputeerde voor het desbetreffende stuk. Mijnheer de voorzitter. De heer Engels verwijt het college een wel erg formele benadering te kiezen. Hij geeft ons in wezen wel gelijk, hij zegt dat wij wel het recht hebben om het zo te doen, maar hij vindt het een veel te formele benadering. Wel, dat is het college niet met hem eens. Het is namelijk niet alleen de formele verantwoordelijkheid van het college om het zo te doen, het college vindt het ook van materieel van groot belang een helder onderscheid te maken tussen dat wat des colleges is en dat waarover de staten een rechtstreeks oordeel hebben te geven. Dat staat volkomen los

van de politieke verantwoordingsplicht die wij in de volle breedte tegenover de staten hebben. Het staat ook los van het recht om inlichtingen te vragen, waar artikel 167 van de Provinciewet de staten de bevoegdheid toe geeft. Dat artikel is er niet voor niets, omdat het naast de Wet openbaarheid van bestuur statenleden, ook individuele statenleden, een bijzondere mogelijkheid geeft om het college ter verantwoording te roepen voor het gevoerde bestuur en beleid.

Op het moment dat een bepaalde aangelegenheid aan de orde is, kan die hier in volle omvang worden getoetst. Dat is ook gebeurd en het college heeft aangegeven dat er ambtelijke problemen waren die voor het college aanleiding waren om een politiek besluit te nemen. Die gang van zaken is vervolgens in een interpellatiedebat aan de orde geweest en het college heeft daarbij aangegeven de staten op de hoogte te zullen houden van de conclusies die het zou trekken uit een nader onderzoek naar de gang van zaken. Het college heeft dit gedaan in de vorm van een brief en die brief hoeft ik hier verder niet te citeren. Daarmee heeft het college aan zijn inlichtingenplicht voldaan en ook een heldere cesuur gemaakt tussen dat wat enerzijds moet worden gezien als een uitvoeringsaangelegenheid die onder de verantwoordelijkheid van het college is gedelegeerd aan de directeur-griffier en anderzijds de politieke verantwoordelijkheid voor het stuk. Het is vervolgens aan de staten om te beoordelen of het college aan zijn inlichtingenplicht heeft voldaan. En daar waar tijdens het interpellatiedebat daarover een heldere discussie heeft plaatsgevonden en de staten in overgrote meerderheid niet hebben aangegeven die inlichtingen onvoldoende te vinden, kan vastgesteld worden dat die inlichtingen voldoende waren en dat het college dus heeft voldaan aan zijn inlichtingenplicht. En voor degenen die dit als een formele redenering willen kwalificeren, herhaal ik nog maar eens dat het van het grootste belang is om zuiver te houden waar de verantwoordelijkheid van het college ligt en waar die van de staten, niet alleen voor nu, maar zeker ook met het oog op de toekomstige discussie over de dualisering.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Mag ik, wellicht ter voorkoming van verdere termijnen, hierover een vraag stellen?

Ik begrijp dat de heer Swierstra nu zegt dat artikel

167, tweede lid, er niet voor niets is. Er is een plicht om antwoord te geven, ook op vragen van individuele statenleden, en nu zegt de heer Swierstra aan die plicht voldaan te hebben, omdat in de vergadering waarin dit punt is besproken de meerderheid van de staten niet heeft uitgesproken dat die antwoordplicht aan de orde was. Ik vind dat heel vreemd.

De heer SWIERSTRA: Mijnheer de voorzitter. Ik zal het nog een keer uitleggen.

Artikel 167 zegt dat inlichtingen moeten worden verstrekt, ook aan individuele statenleden. De reden daarvoor is dat statenleden die niet via hun fractie in het college vertegenwoordigd zijn, in het monistisch bestuur recht hebben op informatie om daarmee hun controlerende taak te kunnen uitoefenen.

Artikel 167 zegt vervolgens niets over de wijze waarop die inlichtingen moeten worden verstrekt. Er staat ook zeker niet - en uit jurisprudentie blijkt dit ook niet - dat daartoe alle stukken die, al dan niet officieel, op enigerlei wijze in het provinciehuis ronddwarrelen, ter beschikking moeten worden gesteld. Dat staat er niet en dat is in de jurisprudentie ook niet als zodanig uitgelegd. Er staat "inlichtingen". Wel, die inlichtingen zijn in de vorm van een brief aan de staten verstrekt en het is dan aan dé staten en dus niet aan het individuele lid - daar zit de cesuur - om uit te maken of die inlichtingen ten genoegen van die staten zijn verstrekt. Wel, de staten hebben na het interpellatiedebat in overgrote meerderheid gezegd dat het verhaal van het college helder was en gingen over tot de orde van de dag. Het volgende moment van weging komt op het moment dat de nieuw Nota festivalbeleid aan de staten wordt voorgelegd. De staten hebben dan de taak te beoordelen of het dan voorliggende stuk aan de minimumkwaliteit voldoet en of zij de politieke lijn die het college in die nota heeft uitgezet, ook voor hun rekening wensen te nemen. Op dat moment vindt ook opnieuw de afweging plaats of de toetsing zoals het college die heeft gepleegd, voldoende is geweest. Als de staten dan van mening zijn dat die toetsing onvoldoende is geweest dan stemmen zij tegen het statenstuk. Zo simpel is.

Mijnheer de voorzitter. Wat het college betreft is er geen enkele aanleiding om op dit moment nog verder met de staten in debat te gaan over deze aangelegenheid. Het college ontraadt aanvaarding van de motie.

TWEEDE TERMIJN

De heer ENGELS: Mijnheer de voorzitter. Ik stel vast dat het niet mogelijk is op dit punt de opvattingen bij elkaar te brengen. De opvatting van mijn fractie over het onderscheid formeel-materieel is, dat het formeel zo is dat interne MARAPs niet bedoeld zijn voor de staten. Maar mijn fractie heeft daar ook helemaal niet om gevraagd. Wij hebben gevraagd om een rapportage en uit de interpellatie hebben wij de conclusie getrokken dat die rapportage is toegezegd en niet, zoals nu is geformuleerd, alleen conclusies uit een onderzoek. Dat is een verschil van opvatting.

De uitleg van de heer Swierstra over de politieke verantwoordelijkheid was glashelder en ik ben blij dat ik die uitleg niet heb hoeven geven. Als de meerderheid van de staten de manier waarop het college inhoud aan die verantwoordelijkheid heeft gegeven, voldoende vindt dan is dat een politieke realiteit. En zo aanvaardt mijn fractie dat ook. Maar ik heb in mijn inleiding tot de motie duidelijk aangegeven dat mijn fractie bepaalde politieke effecten ziet als het gaat om het nu niet voldoen aan ons verzoek om tot een rapportage te komen. Ik heb die effecten duidelijk verwoord en wij zullen wel zien hoe het zich allemaal verder ontwikkelt. Op dit moment lijkt mij deze reactie voldoende.

De heer LANGENKAMP: Mijnheer de voorzitter. Ik ben juridisch niet goed genoeg onderlegd om op dit moment de discussie aan te gaan. Ik wil hierop in een later stadium terugkomen, maar ik wil nu al wel zeggen dat ik mij niet goed kan voorstellen dat het verstrekken van informatie aan een individueel statenlid ten koste zou kunnen gaan van een in meerderheid door de staten genomen beslissing.

De VOORZITTER: Handhaaft de heer Engels zijn motie?

De heer ENGELS: Ja, mijnheer de voorzitter.

In stemming komt motie C.

Motie C wordt met handopsteken verworpen.

De VOORZITTER: Ik constateer dat de fracties van D66 en GroenLinks vóór aanvaarding van de motie hebben gestemd, doch de overige fracties daartegen.

Dames en heren, leden van de staten. Vandaag is het statenlid Jan Dijkstra voor het laatst in ons midden en het is daarom dat ik naar het spreekgestoelte ben gelopen om nog een paar woorden te zeggen.

Jan, je hebt het mij vandaag buitengewoon gemakkelijk gemaakt. Normaal zit ik uren te zwoegen op een afscheidsspeech als er weer eens een statenlid vertrekt - en gelukkig gebeurt dat niet al te veel - maar jij hebt mij door tussenkomst van je fractievoorzitter laten weten eigenlijk helemaal niet te houden van dit soort van speeches. De boodschap was net niet dat je ze niet op prijs stelt - als dat de boodschap was geweest, had ik hier niet eens durven staan - maar je houdt er niet van; en dus houd ik het kort.

Als ik zo in jouw cv kijk dan valt op dat je eigenlijk wel een heel veelzijdig bestaan hebt geleid en eigenlijk nog wel leidt. Je hebt al veel dingen gedaan, je hebt veel gereisd en je hebt veel verschillende functies gehad. Als jouw maatschappelijke carrière op een doek zou moeten worden vastgelegd dan zou een zeer veelkleurig Appel-achtig geheel ontstaan.

Je hebt nu een nieuwe keuze in je leven gemaakt. Je hebt al veel van de wereld gezien, je houdt ook erg van de natuur en ik vermoed dat het een combinatie van die twee zaken is geweest om te kiezen voor een permanent verblijf op een net niet onbewoond eiland. Je hebt ervoor gekozen je op Schiermonnikoog te vestigen, maar niet zomaar als ambteloos of rusteloos burger, nee, je hebt ervoor gekozen daar ook nog wat te gaan doen. Hoe dat precies gaat uitpakken, staat nog een beetje in de sterren geschreven. In maart zal wel blijken wat de uitkomst is.

Ik wil jou in ieder geval namens de staten van Drenthe buitengewoon hartelijk danken voor al hetgeen je hebt gedaan. Je bent niet alleen lid geweest van de staten, maar je was ook voorzitter van een commissie. Je hebt regelmatig het woord gevoerd en dat was niet over de geringste onderwerpen, zoals, om het een beetje oneerbiedig te zeggen, onze boekhouding. Kortom, je was wat mij betreft een prima statenlid. Maar goed, je hebt deze keuze gemaakt.

Wij willen je echter niet zomaar laten vertrekken. Wij willen je graag iets meegeven als aandenken aan die bijna drie jaar dat je hier in ons midden hebt verkeerd.

(Vervolgens overhandigt de voorzitter de heer Dijkstra het cadeau en een bos bloemen.)

Ik geef het woord aan de heer Dijkstra.

De heer DIJKSTRA: Mijnheer de voorzitter. Hartelijk dank voor deze toch warme woorden. Ik ben geen machine en ik ben ook wel gevoelig voor deze dingen.

Mijn filosofie is dat alle zaken in dit leven hun tijd hebben en als je een klein beetje naar je innerlijke stem luistert dan moet je op een bepaald moment een keuze maken.

Ik heb de afgelopen drie jaar het voorrecht gehad om in alle statenzalen in het Noorden te mogen vergaderen en - en ik zeg dit niet omdat ik nu in Drenthe ben - Fryslân heeft een heel mooie statenzaal en Groningen - en ik zeg dit als oud-Groninger - heeft een heel mooie statenzaal, maar Drenthe heeft niet alleen een mooie statenzaal, heeft er ook nog iets bij, namelijk een prachtig uitzicht over de brink, waardoor wij vanuit hier ook van de ons omringende natuur kunnen genieten. Mijnheer de voorzitter. Wij leven dit leven in een snelle wereld. Alles gaat vlugger en wij menen dat dit ook zo hoort. Niets is minder waar, maar wij kunnen ons er niet aan onttrekken. Wij leven in een wereld waarin wij mobieler zijn, zowel op het geestelijke als op het fysieke vlak, een wereld die op allerlei gebied zeer snel verandert en nog sneller gaat worden, ook in bestuurlijk opzicht. Sommigen hebben hier moeite mee, zoals ik onlangs heb ervaren bij een mogelijk raadslidmaatschap in Emmen. Beeldvorming boven inhoud wegens gebrek aan kwaliteit?? Misschien ontbreekt in sommige gevallen ook het bewustzijn van die snelle verandering.

Ik denk dat partijgenoot Weggemans ten aanzien van onze noordelijke regio over ongeveer tien jaar gelijk krijgt. Hoe ik daarover denk, komt zo meteen wel naar voren.

Ik ben van mening dat dit niet ten koste van het afzonderlijke provinciale erfgoed en de verschillende culturen in onze noordelijke provincies hoeft te gaan. Het is bekend dat ons commissaris een andere opvatting is toegedaan. Met excuses voor de vergelijking, die overigens toch altijd mank gaat, zeg ik dat je ook een kalkoen niet moet vragen wat hij van Kerstmis vindt.

De intentie van hetgeen ik heb gezegd ligt niet in het feit dat ik in het eerste geval nog enige tijd in uw midden had kunnen verkeren

- Schiermonnikoog valt immers ook onder de noordelijke regio - maar als de verkiezingen goed zouden verlopen, had ik sowieso over enige maanden afscheid van u moeten nemen.

Nu roept mij een mogelijke plicht op Schier, waarover ik lang heb nagedacht. Na zorgvuldige overweging meen ik echter mijn vrouw en mijn plicht te moeten volgen.

Drie jaar staten is misschien te kort, maar wat is het afgezet tegen de zeer geringe duur van de arbeidscontracten waarmee wij niet alleen onze jeugd in onze maatschappij confronteren? Ik spreek nu niet over de toppers, die zelfs op de middelbare school al worden gespot. Het is geen toeval: "gespot"- "bespottelijk". Deze categorie vindt zijn weg wel, daartoe geïnspireerd door de huidige zogenaamde zakelijke elite. Ik denk hierbij aan van tevoren afgesproken gouden handdrukken en optieregelingen, een spel zonder neten. Nee, ik heb het nu over onze jongelui die van de ene naar de andere leerfabriek worden gestuurd, waarin zij, veelal geanonimiseerd, worden gedegradeerd tot dicteerapparaten en leermachines, tot op onze universiteiten toe, gesponsord door op de rand van armoede balancerende ouders, dit als gevolg van torenhoog opgejaagde studiekosten. Studie is met name voor de boekenleveranciers big business geworden, mede als gevolg van de filosofie markt, markt, markt. De markt is heilig en alles moet daaraan ondergeschikt worden gemaakt. In feite hebben wij mijns inziens te maken met een vorm van fundamentalisme, naast het religieuze en sociale fundamentalisme, waarvan met name het inmiddels beëindigde communisme in de Oost-Europese staten een voorbeeld was. Alle vormen van fundamentalisme staan op gespannen voet met de rechten van de mens en leiden uiteindelijk tot terreur. Economisch fundamentalisme duldt geen andere uitgangspunten. Het is de markt als vorm van terreur.

Voor een gezonde samenleving is het noodzakelijk dat mensen en vooral jonge mensen ook in hun gevoel en zelfstandig denken worden aangesproken. Ik heb het dan nog niet eens over de spirituele aspecten die nu als compensatie voor het gebrek hieraan in ons opvoedings- en onderwijsstelsel worden gezocht in alcohol en drugs. Een onbewuste hunkering?

Hoe verwachten wij dan commitment met de samenleving in al haar geledingen van iemand die zijn vorming in het huidige competitieve, abstracte systeem hebben gekregen? Hoeveel vrijwilligers

zijn er vandaag de dag nog onder de jongeren tot 25 of 35 jaar?

Mijnheer de voorzitter. Dit moest mij vanaf deze plaats op dit moment nog even van het hart, omdat ik mij grote zorgen maak. Maar ik troost mij met de gedachte dat door oudere generaties en wijzen, Plato inclusief, altijd al werd gezegd: "Waar het met de wereld naartoe moet..."

Voor alle duidelijkheid: ik had het over onszelf en niet over onze jeugd die wij naar mijn mening op het ogenblik zo tekortdoen.

Rest mij u allen heel hartelijk te danken voor de ondervonden samenwerking. Ik dank vooral ook de leden van de Statencommissie Cultuur en Welzijn, welke commissie ik de afgelopen periode met zeer veel genoegen heb mogen voorzitten. Het ga u allen goed!

(Applaus.)

I. Sluiting

De VOORZITTER: Ik dank de heer Dijkstra voor zijn woorden.

Ik wens hem en u allen alle goeds.

Ik wens u allen zeer goede feestdagen en een goede jaarwisseling.

IJs en weder dienende zien wij elkaar op 8 januari terug, in ieder geval op de nieuwjaarsreceptie en, als het maar enigszins kan, ook in een statenvergadering om een nieuwe DG te benoemen, zodat wij het nieuwe jaar extra goed kunnen gaan beginnen.

Ik sluit de vergadering.

(De vergadering wordt om 14.28 uur gesloten.)

TOEZEGGINGEN: geen.

GB